

τατος· ἡ μεταδιδόμενη λεστατος, μή κοινωνικὸν δὲ ἦμεν. Ἐγκρατέχ
δὲ πῶς οὐκ ἀν υπολάβῃ τις τὸν αὐτάρκη; Ἀ γὰρ πολυτέλεια,
μάτηρ τὰς ἀκρασίας· αὗτα δὲ τὰς ὕδριος, ἐξ ᾧ³ τῶν ἐν ἀνθρω-
πίνοις κακῶν τὰ πολλά. Ἀ δὲ αὐτάρκεια, σύδάντε, καὶ πολυτέ-
λειαν, οὔτε τὰ ἀπ' αὐτᾶς, ἀλλὰ αὐτὰ τις οὖσαι ἀρχὰ πάντα μὲν
ἄγοι, ἀγοῖτο δ' ἀν υπ' οὐδενός. Ὁτεροί εἴντι μὲν τῷ θεῷ, εἴντι δὲ
καὶ τῷ βασιλεῖ, αὐτῷ μὲν ἄρχεν (οὗτος οὐπέρ καὶ ὁ αὐτάρκης κα-
λέσται) ἄρχεσθαι δὲ υπ' οὐδενός. Ταῦτα δ' οἵτι μὲν φρουράσιος
χωρὶς οὐκ ἀν γένοιτο, δᾶλοι. Ὅτι δ' ἀ τῷ κόσμῳ φρόναστις ὁ θεὸς
ἐντι, φανερόν. Συνέχεται γὰρ εὔκοσμια τέ καὶ τάξει τῷ δεούσῃ.
Νέω δὲ χωρὶς,⁴ οὐκ ἀν αὐτὰ γενοίσθω, οὐδ' δὲ βασιλεὺς δὴ χωρὶς
φρουράσιος ταῦτας ἀν ἔχει τὰς ἀρετάς. Δικαιοσύνην φαμι καὶ ἐγ-
κράτηραν καὶ κοινωνίαν, καὶ ὅταν τούτων ἀδελφά.

ε' Καλλικρατίδου Πυθαγορικοῦ Λάκωνος.

Ἐκ τοῦ περὶ συγγενικῆς εὐδαιμονίας.

1. Τὸ μὲν ὅν ὅλον² υπολαπτέοντος δὲ ἦμεν σύσταμα κοινωνίας
συγγενικᾶς. Σύσταμα δὲ πᾶν ἐκ τινῶν ἐναντίων καὶ ἀνομοίων σύγ-
κειται, καὶ ποτὶ ἐν τι τὸ ἄριστον συντέτακται, καὶ ἐπὶ τὸ κοινὸν
συμφέρον ἐπαμφέρεται.³ Οτε γὰρ ὀνυματινόμενος χρόνος⁴ σύστα-
μά τι ἐντὶ κοινωνίας φύεται, καὶ ποτὶ ἐν τι κοινὸν ἐπαμφέρεται τὸν
συνωδίουν. Εἳτε καὶ τὸ σύσταμα τῷ σώματος περὶ τὸν υγεῖαν ἐν
τινῶν ἀνομοίων⁵ καὶ ἐναντίων συνέστακε, καὶ ποτὶ ἐν τι τὸ ἄρι-
στον συντέτακται τὸν κυβερνάτην, καὶ ἐπὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπαμ-
φέρεται τὸν εὑπλοικον. Οὕτω δὲ καὶ ὁ οἶκος, σύσταμα κοινωνίας
συγγενικᾶς υπάρχοντι, ἐκ τινῶν ἀνομοίων⁶ συνέστακε τῶν ιδίων με-
ρῶν, καὶ ποτὶ ἐν τι τὸ ἄριστον συντέτακται τὸν οἰκεσπόταν, καὶ
ποτὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπαμφέρεται τὸν ὄμοιορεστόν.

2. Ως δ' ἀπλῶς εἰπεῖν, πᾶς ὁ οἶκος καθάπερ ψαλτήριον
τριῶν τούτων γρίζει τυγχέν, ἐξαρτώσις, συναρμογής, ὀρθῆς τινος
καὶ γρήσιος μωσικᾶς. Εξάρτυσις μὲν δινέντι, ἀ σύνθεσις τῶν αὐ-
τῶν μερῶν ἀπλήσων, ἐξ δινέντων συμπλήρωσθαι τότε δίον καὶ τὸ πᾶν

— 3. Ἔξ οὗ.) Ἐκ γὰρ τῆς ὕδρεως τὰ
πολλὰ γεννᾶται τῶν κατών, οἷα ἐν ἀν-
θρωπίνοις πράγματι συνεχῶς γένεται.

— 4. Νέω δὲ χωρ.). Η δέουσα ὀηλασθή
εὐλογία καὶ τάξις οὐκ ἀν γένοιτο χω-
ρίς νοῦ· διπερ ἔστιν ὁ θεός.

ε'. § 1, 2. Τὸ μὲν ὅν ὅλον.) Καθόλου
ἔτε εἰπεῖν, υποληπτέον δὲ τι ἔστι τι σύστη-
μα κοινωνίας συγγενικῆς. — 3. Ἐπαμ-
φέρεται.) Ἀντὶ Ἐπαναφέρεται κατ' ἀ-

φίσεσιν τοῦ α καὶ τροπῇ τοῦ ν εἰς μ.

— 4. Όνυματινόμενος χ.). Ο γὰρ ὀνυ-
ματινόμενος χρόνος οὐδέποτε ἔστι η σύστημα

κοινωνίας φύεται· καὶ τοι. — 5. Ἐκ τονού
ἀνομοί.) Μαύτης γὰρ καὶ ναύληρος, καὶ
κυβερνήτης καὶ δοσχέντης τῇ υγείᾳ, έστια, θω-
πες, καὶ τοιαῦτα, ἀνδριστεσίν τοι οὐκί,

συμπληρούντα τὸ σύστημα. — 6. Ἐκ τι-
νῶν ἀνομοί.) Οἰκοδεσπότης γάρ, καὶ πα-
τήρ, καὶ νήσος, καὶ γυνή, καὶ δούλοις, καὶ

σύστημα τὰς συγγενικὰς κοινωνίας. Τῶν δὲ μερέων αὐτῶν δύο πράτα καὶ μέγιστα ἀνθρώποι, καὶ κτᾶσις τὸ κυβερνώμενον, καὶ τὸν χρᾶσιν ἐμπαρεχόμενον. Ωσπερ δὲ καὶ ζῷω τὰ πρῶτα μέρεα καὶ μέγιστα, ψυχὴ καὶ σῶμα. Καὶ ψυχὴ μὲν ἐντὶ τὸ κυβερνῶν καὶ χρεῖμαν, σῶμα δὲ τὸ κυβερνώμενον, καὶ τὸν χρᾶσιν ἐμπαρεχόμενον. Καὶ δὲ μὲν βίος,² ὅργχον ἐπίτακτον ζωᾶς τὰς ἀνθρωπίνας, τὸ δὲ σῶμα, δρυγανεύ σύμφυτον καὶ συγγενές τὰς ψυχᾶς.

§ 3. Τῶν δὲ συμπλακούμενων τὸν οἶκον ἀνθρώπῳ, τοι μὲν συγγενέες· τοι δὲ αὐτοί. Καὶ συγγενέες μὲν, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αἵματος γενόμενοι, ἢ τὰν αὐτὰν ἀρχὰν ἔχοντες, ἐκ τῶν κατασπειράντων πράτων τὸ γένος. Οἰκητοὶ δὲ ἐπίκτητοι συγγενέες, ἀπὸ τὰς τῶν γάμων κοινωνίας λαμβάνοντες τὰν καταρχὴν. Οὗτοι δὲ τυγχάνοντι, γῆτι τούτων ἔχοντες τῶν εἰς τὸν γάμον συνελθόντων. Εἰ δὲ καὶ τὸ τῶν φίλων ὄγκον ἐπὶ τὸν οἶκον ἐπαμφέρεται (μέζων γὰρ αὐτῶν γίνεται καὶ μεγαλοπρεπέστερος, εὐ μόνον σύσιᾳ καὶ συγγενείᾳ πολιτείμος γενόμενος, ἄλλῃ καὶ φίλων πολυπλαθίᾳ) φανερὸν ὃς καὶ τοῦτο² μέζων ποιεῖ τὸν οἶκον, τὸ ἐταιρικὸν εἶδος τὰς φίλιας συγκαταριθματέον ἐν τῷ συμπλαρώσει τῷ οἴκῳ.

§ 4. Τῆς δὲ κτᾶσις, ἡ μὲν ἔντι ἀναγκαῖα, ἡ δὲ ἐλευθέρια. Αὐτοκταῖα μὲν, ἡ ποτταύτας³ ἐξυπηρετοῦσα τὰς τῶν βίω χρήσας. Εἰλευθέρια δὲ, ἡ ποτὶ κόσμου καὶ διαγνωγὴν ἔγοισα τὸν ἀνθρώπου, ὥστε μὴ ἐτέρων δέεσθαι. Α δὲ περιβάλλοισα κόσμου ἐλευθέριον καὶ διαγωγὴν, καταργήσεις καὶ ἐλέθρου ῥίζαις τοῖς ἀνθρώποις. Άναγκη γάρ τῶν πολλὰ ἔχοντας, τετυφῶσθαι πρᾶτον, τετυφῶμένως δὲ ἀλλότριας γίνεσθαι. Άλαζόνας δὲ γενομένως, ὑπερφύσιος ἦνεν, καὶ μήτε δύσιος μήτε ἵσως ὑπολαμβάνεν τῶς συγγενέας, καὶ δυσφύλιος, καὶ φυλέτας ὑπερφύσιος δὲ γενομένως, ὑδριστὰς ἦνεν. Ξέροις δὲ πάτας ἔσχατον καὶ πέρας, ὁλεθρος.⁴

§ 5. Όντα δὲ ἐν οἴκῳ καὶ πόλει περιουσιάζει, τὰ περισσά τὸν νομοθέτην δεῖ περικόπτειν καὶ περιτέμνειν, ὃς ὄγκον γενοργήν τὰ φύλλα μὴ ἀνιέντα τὰς κτήσιος. Τῷ δὲ συγγενικῷ καὶ οἰκειοκῷ

ἀνδράποδον, καὶ κτήματα, καὶ τὰ τοιούτα εἰσὶ τὰ συμπλοκούμενα τὸ κατ' οἶκον συστήμα.

§ 2, 2. 'Ο μὲν βίος.) Ο τρόπος δηλοῦται, διὸ διαντέμενος ζῆν, κτήματα ἔχοντες, καὶ γεώμενοι αὐτοῖς ταῦτα ἀρ πάντα ἐπίκτητα δργχνα τῆς ζωῆς.

§ 3, 2. 'Ως καὶ τοῦτο.) Τὸ συγκαταριθμητέον εἶναι τὸ ἐτερικὸν εἶδος καὶ τὸ

§ 4, 2. 'Α ποτταύτ.) Η ἐξυπηρετοῦσα πρᾶς ταύτας μίνας τὰς χρεῖας τοῦ βίου εἰτ' οὖν τὰ αναγκαῖα τοῦ ζῆν. — 3. Καταρχ.)

"Οταν γάρ ὑπὲρ τὸ δέου τῷ τοῦ κόσμου ἀγηται, τότε ἀρχεται μέλεσθαι τοῖς ἀνθρώποις οὔροις καὶ ὄλεθροις. — 4. Ολεθρος.) Οταν γάρ καταντέσθωσιν οἱ ἀνθρώποι εἰς τὸ ἔσχατον τῆς θύεως, εὖδεν ἄλλο έστιν ἐπόμενον κατοῖς οὐδεθρος.

μέρεως τῷ ἀνθρώπῳ τριτὸν εἶδος. Τὸ μὲν γὰρ ἐντὶ ἄρχον τὸ δ' ἄρχόμενον· τὸ δ' ἐπίκουρον τῷ οἴκῳ καὶ τᾶς συγγενείας. Καὶ ἄρχον μὲν ὁ ἀνήρ ἄρχόμενον δ' ἡ γυνάρχη ἐπίκουρον δὲ τὸ γεννατὸν ἐκ τούτων.²

§ 6. Ἐπὶ τᾶς πρακτικᾶς καὶ κατὰ λογισμὸν ἄργας, ἡ μὲν ἐστὶ δεσποτικὴ, ἡ δὲ ἐπιστατικὴ, ἡ δὲ πολιτικὴ. Καὶ δεσποτικὴ μὲν ἐντὶ, ἡ τῷ ιδίῳ³ συμφέροντος ἄρχοισα, ἀλλ' οὐ τῶν ἄρχομένων. Ταύται γὰρ ἄρχει τὸν ἄρχαν ὁ μὲν δεσπότης, τῶν δούλων⁴ δὲ τύραννος, τῶν ὑποτεταγμένων. Ἐπιστατικὴ⁵ δὲ ἐνεκα τῶν ἄρχομένων, ἀλλ' οὐχ αὐτᾶς. Ταύται δ' ὁ ἄρχοντι τὸν ἄρχαν τοῖ μὲν ἀλεῖπται, τῶν ἀβλητῶν καὶ τοῖ ιατροῖ, τῶν νοσεόντων καὶ τοῖ διδάσκοντες, τῶν διδασκομένων. Οὐ γὰρ αὐτοῖς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τοῖς ἄρχομένοις ποτιποιοῦνται. Τοῖς μὲν καρνόντεσσι, τοῖ ιατροῖς τοῖς δὲ σωματικεῖσι, τοῖ ἀλεῖπται τοῖς δὲ ἀνεπιστάμοσι, τοῖ ἐπιστάμονες. Πολιτικὴ δὲ ἐντὶ ἄρχα, ἀτις τέλος ἔχει, τὸ κοινὸν συμφέρον καὶ τῶν ἄρχοντων καὶ τῶν ἄρχομένων. Κατὰ γὰρ ταύταιν τὸν ἄρχαν, ἐν μὲν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτε οἴκος καὶ ἡ πόλις συνήρμοσται ἐν δὲ τοῖς θεοῖς ὁ κόσμος. Μίμαρχ δ' οἴκος καὶ πόλις, κατὰν ἀναλογίαν τᾶς τῷ κόσμῳ διατάσσεται. Ἀργά μὲν γὰρ τὸ θεῖον, τᾶς φύσιος, οὔτε τὸ ἐκείνου συμφέρον σκοπεύμενον, οὔτε μάν τὸ ίδιον ἀπολελυμένως, ἀλλὰ τὸ κοινόν. Καὶ διὰ τοῦτο ποταγορεύεται ὁ κόσμος ἀπὸ τᾶς τῶν πάντων διακοσμάτων, ποθ' ἐν τῷ ἄριστον συντεταγμένως. Τὸ δ' ἐν⁶ ἐστιν ἄριστον αὐτὸς, ἕπερ ἐστὶ κατὰν ἔννοιαν,⁷ ζῶν οὐρανον, ἀφθοτον, ἀργά τε καὶ αἰτία τᾶς τῶν ὅλων διακοσμάτων.

§ 7. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ ἀνήρ ἄρχει τᾶς γυναικὸς, οἵτοι τὸν δεσποτικὸν ἄρχη ἄρχαν, η τὸν ἐπιστατικὸν, η τὸ γε ἐσγατον τὸν πολιτικὸν ἄρχη. Οὔτε δέ⁸ τὸν δεσποτικὸν ἄρχαν κάθεται γὰρ καὶ ἐπιμέλεται τᾶς αὐτῷ γυναικός οὔτε τὸν ἐπιστατικὸν καθάπαξ· καὶ αὐτὸς γὰρ μέρος ἐντὶ τᾶς κοινωνίας. Ἀπολείπεται δέ, τὸν πολιτικὸν, καθ' ὃν τίθεται καὶ ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἄρχόμενος τὸ κοινόν συμφέρον. Διό περ καὶ ὁ γάμος ἐπὶ βίου κοινωνίᾳ συνιστάται. Οἱ μὲν δέ⁹ τὸν δεσποτικὸν ἄρχοντες ἄρχαν τῶν ἀνθρώπων

§ 5, 2. Τὸ γεννατὸν ἐκ τούτων.) Τὰ τέκνα δηλ. ταῦτα γὰρ βοηθοῦσι τοὺς γονεῖς εἰς ἡλικίαν γενόμενα.

§ 6, 2. Ἡ τῷ ιδίῳ.) Ἡ ἄρχοντας ἐνεκ τοῦ ιδίου συμφέροντος. — 3. Ταύται . . . τῶν δούλων.) Κατὰ ταῦτην γὰρ τὴν ἄρχην ὁ μὲν δεσπότης ἄρχει τῶν δούλων, ὁ δὲ τύραννος τῶν ὑποτεταγμένων. — 4. Ἐπιστατ.) Ἐπιστατικὴ δὲ ἐστίν ἡ ἄρχοντας ἔντας καὶ τλ. — 5. Τῶν

ταῦ δ.) Κατὰ ταῦτην γὰρ τὴν ἀρχὴν οἱ μὲν ἀλεῖπται ἄρχοντες τῶν ἀθηναίων οἱ δὲ ιατροί τῶν νοσ. καὶ τλ. — 6. Τὸ δ' ἐν.) Ἐξήγησις ἐστὶ τοῦ εἰρηνέου, πρὸς ἐν τὸ δὲ ἐν τὸ ἄριστον ἐστὶ αὐτὸς ὁ θεός. — 7. Κατὰν ἔντας) Κατεγνοντας γὰρ δυνάμεθα τε εἰπεῖν περὶ θεοῦ, οὐρητὸν δὲ καὶ κατ' αἰτίαν θεοῦ.

§ 7, 2. Οὔτε δέ.) Ἀπὸ κοινοῦ τὸ "Ἄρχη. — 3. Οἱ μὲν δέ.) Ἐλεῖνοι διδοκοτε

μισεῖνται ὑπὸ τῶν γυναικῶν· οἱ δὲ τὸν ἐπιστατικὸν,⁴ καταφρο-
νέονται. Προσθήκαι γάρ ἀν φαίνοντο τῶν γυναικῶν, καὶ κόλακες.
Οἱ δὲ τὸν πολιτικὸν καὶ θαυμαζίονται καὶ φιλέονται. Ἀμφό-
τεροι δὲ ταῦτα ἔσειται, αἴκα ἀδύνατοι σεμνότατοι κεκρυμένοι ποτι-
φέρονται τις τὸν ἀρχόντα τὸν μὲν ἀδύνατον, ἐν τῷ ἀγαπητῷ ποτιφερόμενος·
τὰν δὲ σεμνότατα, ἐν τῷ μηδὲν εὐτελές, μηδὲ ταπεινὸν πράττεν.

§ 8. Γαμίσκουνται δὲ δεῖ γχανεν ποτὶ τὸν αὐτὸν τύχαν.² ἦν
μήτε ὑπέρ τὸν δύναμιν, μήτε μῆνα τὰς δυνάμιος τὸν γάμον ἐ-
πάγνται, ἀλλὰ ποτὶ λόγου τὰς ιδίας δυνάμιος. Οἱ μὲν γάρ ὑ-
πέρ τὸν δύναμιν επάγνυται, στασιάζονται διὰ τὰν ἡγεμονίαν. Ἄ-
μεν γάρ³ τῷ πλεύτῳ καὶ τῷ γένει καθηπερέχοιστα τάνδρος ἄρ-
χεν προσκισται· δὲ⁴ ἀνάξιον ἀγείται, καὶ παρὰ φύσιν συγχω-
ρεῖν.⁵ Οἱ δέ υἱούχοι τῆς δυνάμιος, τὸ ἀξιωμα καὶ τὸ μέγεθος τῷ
οἶκῳ συγκιούνται. Δεῖ δὲ⁷ τὸν μωσικὸν μιμεῖσθαι, ὃς τὸν ίδιον
τόνου τὰς φωνὰς ἐκμαζίων, οὗτοις πειράται τὸν μέσαν⁸ καθιστά-
μεν, ὅπως καὶ ἐπὶ τὰ δέξια, καὶ ἐπὶ τὰ βαρέα διαρκέσται δύνα-
ται, καὶ μήτε ἥπερ μήτε ἀπολίπῃ τὴν τάσιν. Οὗτοις δὲ καὶ
γάμοι συναρμόζονται ποτὶ τὸν ίδιον τόνου τὰς ψυχᾶς, ὅπως μή,
μένον⁹ ἐν εὐτυχίᾳ συνεκτρέχεν ἀλλήλοις δύναται ὄνται. Ποτὶ λό-
γου δὲ καὶ μαστευόμενον τὸν γάμον, δεῖ καὶ ἐπίτροπον καὶ κύριον
καὶ ἐπιστάτην τὰς αὐτῶν γυναικὸς ἥμεν.¹⁰ Ἐπίτροπον μὲν, τῷ φρουτί-
ζειν τῶν ἐκείνας κύριον δὲ τῷ ἀρχεν καὶ κυριεύειν διδάσκαλον
δὲ, τῷ διδάσκαλεν τὰ δέουτα. Τοῦτο δὲ τείται μάλιστα, αἴκα τις ἀγαθῶν
προγόνων σκοπιατάμενος, πατέρου ἀκμάζουσαν¹¹ γχαίσκη. Καὶ γάρ εὐ-
πλασται, καὶ εὐάγωγοι τυγχάνουσι πρωτονύμφευτοι καὶ ποτὶ τὸ μαβέν
εὐθυῶς ἔχουσι, καὶ ποτὶ τὸ φροντιθῆμεν, καὶ ἀγαπάξαι τὸν αὐτῶν ἄνδρα.

Z'. Φιντύος τῆς Καλλικράτεος θυγατρὸς Πυθαγορίας.

Ἐκ τοῦ περὶ γυναικὸς σωφροσύνης.

§ 1. Τὸ μὲν ὄλον, ἀγκῆται δεῖ ἦμεν καὶ κοσμίσῃ² ὅνει γάρ
οἱ ἄνδρες ὅσοι κατὰ τὴν δειπνοτικὴν ἀρ-
χὴν ἀρχοντι τῶν γυναικῶν, οἵτοι μισοῦν-
ται. — 4. Οἱ δὲ τὸν ἐπιστ.) "Οσοι δὲ
κατὰ τὴν ἐπιστατικὴν ἀρχὴν ἀρχοντι
τῶν γυναικῶν, οἵτοι καταρρονοῦνται. —
5. Οἱ δὲ τὸν πολιτ.) "Οσοι δὲ κατὰ τὴν
πολιτικὴν ἀρχὴν ἀρχοντι τῶν γυναικῶν,
οἵτοι καὶ θαυμάζονται, καὶ ἀγαπῶνται.
§ 8, 2. Ποτὶ τὸν αὐτὸν τύχ.) Κατὰ τὴν
ἰδίαν δηλούνται κατάστασιν. — 3. Ἄ-
μεν γάρ) Γυνὴ δηλ. — 4. Ὁ δέ) Ἀνὴρ
δηλ. — 5. Συγχωρέν.) Τῇ γυναικὶ ἀρχεῖν
αὐτοῦ ἄνδρος δύτος. — 6. Οἱ δὲ μήδον.)
Γαμοῦντες δηλ. — 7. Δεῖ δέ.) Ἐν τῷ
γάμῳ δηλ. — 8. Τὰς μέσταν.) Τὸ παρά-

τοῖς ἡμετέροις μουσικοῖς ἵσοι λεγόμενον.
τοιοῦτο γάρ τὸ ἵσον ἀσχόμενοι ποιεῦσιν
οἱ ἐμπειροὶ μουσικοί, ὅστε ἀναβαίνοντες
καὶ καταβαίνοντες ἐπὶ τὸ δέσμερον καὶ
βαρύτερον, οὐκ ἀπολείπουσι τὴν τάσιν
ἀλλ' ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἵσον μένουσι. Ἐν δὲ
χερδαῖς ἡ μέση οὗτω λαμβάνεται, ὅστε
καὶ τὰς βαρυτέρας εὐηκόσους εἶναι, καὶ
τὰς δέσμερος μὴ σύγχυειν. — 9. Ὅπως
μή μόν.) Ἄλλα δηλιαδή καὶ ἐν δυστυχίᾳ.
— 10. Ήμεν.) Τὸν ἄνδρα δηλ. — 11.
Παιδίον ἀκμάζουσα.) Τὸ ἐπιθετὸν οὐ πρὸς
τὸ κατὰ φωνὴν πρὸς ἐτὸ κατὰ σημα-
νόμενον γένος γίνεται.

Z'. § 1, 2. Ἀγ... καὶ κοστοῖς) Τῇ γυν. δηλ.

ἀρετᾶς, οὐδέποκα γένοιτο τις τοιαύτα. Ἐκάστη γὰρ ἀρετὰ περὶ ἔκαστον γενομένα,³ τὸ αὐτᾶς δεκτικὸν ἀποδίδωσι σπουδαῖον· ἀ μὲν τῶν ὀπτιλῶν, τῷς δπτιλῶς· ὁ δὲ τᾶς ἀκοᾶς, τὰν ἀκοάν· καὶ ἀ μὲν ἵππω, τὸν ἵππον· ἀ δὲ ἄνδρας, τὸν ἄνδρα· οὗτοι δὲ καὶ γυναικὸς τὰν γυναικα. Γυναικὲς δὲ μάλιστα ἀρετὰ, σωφροσύνα. Διὸ γὰρ ταῦτας τὸν ἴδιον ἄνδρα καὶ τιμὴν καὶ ἀγαπὴν δινασσεῖται. Πολλοὶ μὲν Ἰσαῖς διδόκουνται, εἴτε εὑκ εὐάρμαστου γυναικὶ φίλοσοφεῖν, ὡσπερ οὐδὲ ἴππονεύειν, οὐδὲ δημιαγορέν. Ἐγὼ δὲ τὰ μέν τινα νομίζω ἄνδρος ἕρεν ἴδια, τὰ δὲ γυναικός· τὰ δὲ κοινὰ ἄνδρος καὶ γυναικός· τὰ δὲ μᾶλλον ἄνδρος ἡ γυναικός, τὰ δὲ μᾶλλον γυναικός ἡ ἄνδρος. Ἰδιαὶ μὲν ἄνδρος, τὸ στρατηγέν, καὶ πολιτεύεσθαι, καὶ δικαιογρέν. Ἰδιαὶ δὲ γυναικός, τὸ εἰκουρέν, καὶ ἔνδον μένειν, καὶ ἐκδέχεσθαι, καὶ θεραπεύειν τὸν ἄνδρα. Καὶ δὲ φαντι, ἄνδρεικα, θικαιοσύναν, καὶ φρόνασιν. Καὶ γὰρ τὰς τοῦ σώματος ἀρετᾶς ἔχειν πρέπον καὶ ἄνδρι καὶ γυναικὶ καὶ τᾶς ψυχᾶς, διαιώνας. Καὶ ὡς ὑγιαίνειν τῷ σώματι ἀμφοτέροις ὥρελιμον, οὕτως ὑγιαίνει τῷ ψυχῇ. Σώματος δὲ ἡμεν ἀρετᾶς, ὑγείκα, ἴτγὺν, εὔχισθησίαν, κάλλος. Τὰ δὲ μᾶλλον⁴ ἄνδροι καὶ ἀσκὲν καὶ ἔχειν οἰκεῖον ἔντει τὰ δὲ μᾶλλον γυναικί. Ἀνδρότατα μὲν γάρ καὶ φρόνασιν, μᾶλλον ἄνδροι,⁵ καὶ διὰ τὰς ἔξιν τῷ σώματος, καὶ διὰ τὰς δύναμιν τᾶς ψυχᾶς· σωφροσύναν δὲ γυναικί.⁶

§ 2. Διὸ δεὶ περὶ σωφροσύνας παθευομένου γυναικῶν, ἐπ' ἑσσου τινῶν, καὶ ποίου τοῦτο τὸ ἀγαθὸν τῷ γυναικὶ παροχγίνεται. Φχυτὶ δὴ ἐκ πάντες τούτων πρᾶτον μὲν, ἐκ τᾶς περὶ τῶν εὐνάνδρων ὀστιώτατός τε καὶ εὐσεβεῖας διέτεσσον δὲ ἐκ τῷ κόσμῳ τῷ περὶ τῷ σώματι τρίτου ἐκ τῶν ἐξόρθων⁷ τῶν ἐκ τᾶς ἴδιας σκλήτης· τέταρτου δὲ ἐκ τῷ μὴ χρέεσθαι τοῖς ὄργιαστυσίς καὶ ματρωσμοῖς⁸ πέμπτου δὲ ἐν τῷ θυσίᾳ τῷ πρὸς τὸ Θεῖον εὐλαβέσθε ἡμεν, καὶ μετριαῖς. Τούτων μεγιστον αἵτινα καὶ συνεκτικότατον τᾶς σωφροσύνας, τὸ περὶ τὰν εὐνάνδρων ἡμεν ἀδικάρθεον, καὶ ἀμυντον θυράκων⁹ ἄνδρός. Πρᾶτον μὲν γάρ εἰς τοῦτο παρακαμψίσα, ἀδικεῖ γενεθλίους θεούς, οἶκῷ καὶ συγγενεῖας οὐ γυναικίους ἐπικαύρους, ἀλλὰ νόσους παρεγγέ-

3. Περὶ ἔκκεστον γεν.) Ἐττις κατὰ μετροφός θεωρουμένη, καὶ καταγραμένη περὶ τὸ ἴδιον, ἀπεδίδ. καὶ τὸ — 4. Τὰ δὲ μᾶλλον.) Εἰπὼν περὶ τῶν ἴδιων ἄνδρος καὶ γυναικός, καὶ τῶν κοινῶν, νῦν καὶ περὶ τῶν μᾶλλον ἄνδρος, ἢ μᾶλλον γυναικός ἴδιων λέγειν κατὰ τὴν ἐξαρχήν. 4. — 5. Μᾶλλον ἄνδρον.) Προστίκευτον δῆλον. — 6. Γυναικί.) Μᾶλλον προστίκευτον.

§ 2. 2. Ἐττις ἔξιδε.) Ἐτ τοῦ πᾶν καὶ πάντες ἔξιρχεται ἐκ τῆς σκλήτης — 3. Ὁργιατροῖς καὶ ματρο.) Ταῦτα δὲ ἔγινοντο εἰς τιμὴν τοῦ Βάκχου, καὶ τῆς Δήμητρος· γυναικες γάρ ματνόμεναι καὶ ἔνθους ἐποίουν τοὺς ὄργιατρους, καὶ τοὺς ματρωσμούς ἀσέμνως θέουσαν, καὶ ἀπερμάτησαν καὶ βοῶσαν καὶ διὰ ταῦτα ταῖς τιμίκις ἀπηγορευμένα — 4. Θυράκια.) Ξένου δηλαδέ καὶ ἐκτὸς ἐρχο-

μένα. Ἀδικεῖ δὲ τοὺς φύσει θεοὺς, οὓς περ ἐπομόσασα μετὰ τῶν αὐτᾶς πατέρων τε καὶ συγγενῶν συνελεύσεθαι ἐπὶ κοινωνίᾳ βίῳ τε καὶ τέκνων γενέσει κατὰ νόμου. Ἀδικεῖ δὲ καὶ τὸν αὐτὰς πατρίδα, μὴ ἐμμένουσα τοῖς ἐνδικτεταχμένοις. Ἐπειτα ἐπὶ τούτοις ἀμπλακίσκεν,³ ἐφ' οἷς τὸ μέγιστου τῶν προστίμων ὄρισται θάνατος, διὰ τῶν ὑπερβολῶν τῷ ἀδικήματος, ἔκθεσμον, καὶ ἀσυγγνωμόνεστατον ἥμεν, ἀδοκῆς ἔνεκεν ἀμαρτάνεν, καὶ ὑδρίζεν· ὑδρίος δὲ πάσας πέρας, ὅλεθρος. Κακεῖνο δὲ χρὴ διακογίζεσθαι, ὃς οὐδέν καθάρσιον εύρεσει τὰς ἀμπλακίας ταῦτας ἄκος,⁶ ὥστε ἐξιερὰ θεῶν καὶ βωμῶν πατερχομέναν ἥμεν ἀγνάν καὶ θεοφιλατάν. Ἐπειτα γάρ ταῦτα τῷ ἀδικίᾳ μάλιστα καὶ τὸ δαιμόνιον ἀσυγγνωμότατον γίνεται.

3. Κάλλιστος δὲ κόσμος γυναικὸς ἐλευθέρας πράττει, εὗτ' εἰδος² αὐτὸς διὰ τῶν αὐτᾶς τέκνων ἐπιμαρτύρασθαι τὸν σωφροσύναν τὸν ποτὶ τὸν ἄνδρα, αἴκα τὸν τύπον τὰς ὄμοιώτατος ἐπιφέρουσι τῷ κακτηπείρωντος αὐτῶς πατρός. Καὶ περὶ μὲν εὐνᾶς, οὐτως ἔχει.

4. Περὶ δὲ τοῦ κόσμου τῷ περὶ τὸ σῶμα, δοκεῖ μοι οὕτω. δεῖ λευγείμους ἥμεν καὶ ἀπλοίκους, καὶ ἀπεριστευτον. Ἐσεῖται δὲ τοῦτο, αἴκα μὴ διαφανέσσι, μηδὲ διαποικίλοις, μηδὲ ἀπὸ βέμβηκος² ὑφασμάτοις χράται τοῖς περὶ τὸ σῶμα ἀλλὰ μετρίοις καὶ λευκογρωμάτοις. Οὕτω γάρ τὸ μᾶλλον κοσμεῖσθαι καὶ τουφὴν καὶ καλλιωπισμὸν φεύξεται,³ καὶ ζῆλον οὐκ ἐμποῆσει μοχθηρὸν ταῖς ἄλλαις. Χρυσὸν δὲ καὶ σμάραγδον ἀπλῶς μὴ περιτίθεσθαι. Καὶ γάρ πολυγρήματον, καὶ ὑπεραφανίαν ἐμφαίνον ποττὰς δαμοτικάς.⁴ Δεῖ δὲ τὸν μὲν εὐνομούμενον πόλιν, ὅλαν αὐτὸν δὶς ὅλας τεταγμένην, συρπαθέν τε καὶ ὄμοιόν τον ἥμεν ἀπερύκεν⁵ δὲ καὶ δαμιουργῶς ἐκ τᾶς πόλιος τῶς ἐργοζημένως τὰ τοικῦντα. Χρώματα δὲ φαιδρύνεσθαι τὸν ποτῶν παν,⁶ μὴ ἐπακτῷ καὶ ἀλλοτρίῳ, τῷ δὲ οἰκήῳ τῷ σώματος δὶς αὐτῷ τῷ ὑδατος ἀπολουσομέναν. Κοσμέν θὲ μᾶλλον αὐτὸν αἰσχύνας καὶ γάρ τὸν συμβιωτακαὶ αὐτὸν ντιμον παρέξεται. Τὰς δὲ ἐξόδως ἐκ τᾶς οἰκίας ποιεῖσθαι τὰς γυναικας τὰς δημοτελέκτις θυγατρούσας⁷ τῷ ἀρχαγέτῃ θεῷ τὰς πόμενου. — 5. Ἀυτίκεισκ.) φαίνεται, η τι τοιοῦτον ἐνυπείλεται. — 6. Ἄκος.) Οὐδὲν φάρμακον εὔσητει καθαῖρον τὴν ἀμπτίαν ταῦτην. Οὐδέ ποτε γάρ ἀν εἴη ἀγνή καὶ θεοφιλής προσερχομένη εἰς ιερόν καὶ τὸ. — 7. Τὸ δαιμόνιον.) Ο θεὸς δηλ.

§ 2. Εὗτ' εἶδος.) Ωστε τὸ εἶδος τῶν τέκνων ἐπιμαρτύρεσθαι τὴν σωφροσύνην αὐτῆς, ἔχει ὅμοιον ἔχωσι τῷ τοῦ πατρὸς εἶδει.

§ 4. 2. Ἀπὸ βέμβηκ.) Τοῖς παρ' ἥμεν μεταξωτοῖς λεγεμένοις ὑφασμάσι. — 3. Οὕτω γάρ... φεύξ.) Οὗτω γάρ φεύξεται τὸ ὑπὲρ τὸ δέον κοσμεῖσθαι, καὶ τὴν τρυφὴν καὶ τὸ. — 4. Ποττὰς δαμοτ.) Τὰς ιδιωτικὰς καὶ μὴ ἔχουσας. — 5. Α' περύκ.) Χρὴ γάρ καὶ τοὺς ταῦτα ἐργαζεμένους τῆς πόλεως ἀποδιάκειν. — 6. Τὰν ποτῶν παν.) Τὴν πρόσοψιν τὸ πρόσωπον δηλ. — 7. Θυηπολούσ.) Διεῖ θυ-

λιος ὑπὲρ αὐτᾶς καὶ τῷ ἀνδρὸς, καὶ τῷ παυτὸς οἶκῳ.⁷ Επειτα μήτε δρυνᾶς ἀνισταμένας, μήτε ἐσπέρας, ἀλλὰ πλαθουσας ἀγορᾶς⁸ καταφρυνέας γινομέναν τὸν ἔξωθεν ποιεῖσθαι Θεωρίας ἐνεκά τινος, ἢ ἀγοραστικῶς οἰκήω, μετὰ Θεοχαίνας μᾶς ἡ καττὸ πλείστου δύο εὐκόσμως χειραγωγουμένην, τὰς δὲ θυσίας, λιττὰς παριστάμεν τοῖς Θεοῖς, καὶ καττὸν δύναμιν. Οργανισμῶν δὲ καὶ ματρωσμῶν τῶν κατ' οἶκον ἀπέχεσθαι. Καὶ γάρ ὁ κοινὸς νόμος ἀπερύκει τὰς πόλιος ταύτας γυναικας ἐπιτελεῖν. Καὶ ἄλλως,⁹ καὶ ὅτι μέθας καὶ ἐκστάσιας ψυχῆς ἐπάγγειται ταῖς Θρησκεύσιες αὖται. Τὸν δὲ οἰκοδέσποινα καὶ προκαθεύσομέναν οἶκω δεῖ σώφρονα καὶ ἀνέπαγον ήμεν.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΓΟΡΓΙΑΣ.

Καλλικλῆς, Σωκράτης, Χαιρεφῶν, Γεργίας, Πῶλος.

§ 1. ΠΟΛΕΜΟΥ καὶ μάχης² φασὶ χρῆναι, ὡς Σώκρατες, οὗτοι μεταλαγχάνειν.³ Σωκ. Ἄλλ' ἦ, τὸ λεγόμενον, Κατόπιν ἑορτῆς⁴ ἡκουμεν, καὶ ὑστεροῦμεν;⁵ Καλ. Καὶ μάλιστας ἀστείας ἑορτῆς πολλὰ γάρ καὶ καλὰ Γοργίας ἡμῖν ὀλίγου πρότερον ἐπεδείξατο. Σωκ. Τούτων μέν τοι, ὡς Καλλικλεῖς,⁶ αἵτιος Χαιρεφῶν ὅδε, ἐν ἀγορᾷ ἀναγκάτας ἡμᾶς διατρίψῃ.⁷ Χαιρ. Οὐδὲν

σιῶν ἐξειλασκομένας. — 8. Πλαθουσας ἀλλοις ἡμαρτημένων διδάσκωνται τὸ ἀγορ.) Ἡμέρᾳ δηλαδὴ, ὅτε ἡ ἀγορὰ ἐστὶ πλήρης αὐθρώπων· ἐντεῦθεν οὖν πλήθουσαν ἀγοστὸν λέγειν εἰώθεσαν τὴν τοπικῶν ὥραν μετὰ τὴν ἡλίου ἀνατολῆς· τότε γάρ ἐν Ἀθήναις πάντες ἐν τῇ ἀγορᾷ ἦσαν. — 9. Καὶ αἱλως⁸) Καὶ κατ' ἄλλου τρόπον ἀπείρυει ὁ νόμος καὶ ὅτε κτλ.

§ 1, 2. Πολέμου καὶ μάχης κτλ.) Παροιμιῶδες, τοῦτο δηλοῦν, ὅτι τῶν δεινῶν καὶ χαλεπῶν, οἵος ἐστιν ὁ πόλεμος, οὗτοι χρὴ μεταλαμβάνειν, τουτέστι μετὰ τὸν πόλεμον ἡκειν, ὥστε μεδενὸς κινδύνου μετέχειν. «Πολέμου καὶ μάχης» μεταλαγχάνειν, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑπερέχοντα. Παραγγυᾶς δὲ, ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολειπάνεθαι, λόγων δέος.» ΣΧ. Εκ τῶν εἰς τὸν Πλάτωνα σωζομένων σχολίων παρεθέμην τὰ σίρημένα, καὶ παραθήσομαι τὰ λοιπὰ δι' ὃλου τοῦ διαλόγου, οὐχ ὡς ἀρεσκόμενος ἀπαστι τὰ πλιεῖστα γάρ αὐτῶν, ὡς εἴπειν, οὐδὲν πρὸς ἔκος ἐστὶ δελλ' ἵνα καὶ ἐκ τῶν τοις

αἴλοις ἡμαρτημένων διδάσκωνται τὸ μὴ ἡμαρτάνειν οἱ νέοι.—3. Μεταλαγχ.) «Ἐλλειπτικῶς εἰργται τῷ Πλάτωνι. » Λείπει γάρ τῇ διανοίᾳ τὸ, Ἀλλ' οὐχ⁹ τῆς ἐν λόγοις ἡδουνῆς οἷαν δὴ γὰν παρέσχετο Γοργίας.» ΣΧ. — 4. Κατόπιν ἑορτῆς.) «Ἐπὶ τῶν ἐπί τινι καλῶ πράγματι ἀπολειπανομένων ΣΧ. Ωσπερ γάρ ἦν εύτυχὲς τὸ μετὰ τὸν πόλεμον ἡκειν, οὗτος ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀτυχεῖν συμβαίνει ὑστερον τῆς ἑορτῆς ἡκοντα. — 5. Καὶ ὑστεροῦμεν.) Γραμματικοῦ τινος ἐπεξήγησις ἐσίκασιν αἱ δύο λέξεις αὗταις οὐδὲν γάρ πλείου λέγειν τὸ, «Τι» στερεῖν ἑορτῆς, τοῦ, Κατόπιν ἑορτῆς «ἡκειν.» — 6. ΤΟΥΤΟΝ μέν τοι, ὡς Καλλίκλεις, κτλ.) Γραπτέον, οἷακι, ΤΟΥΤΟΥ, τοῦ κατόπιν ἑορτῆς ἡκειν δηλουότι, ὡς ἡρμήνευτε καὶ ὁ Λαζήνος μεταρρατῆς, Tarditatis hujus causa. — 7. Ἀναγκάσας ἡμᾶς διατρίψαι.) «Ἡ ἀνάγκη διεττή, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ τὸ φύσιν. Κατὰ ταύτην οὐκ ἡναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίψει, ὅπως

πρᾶγμα,⁸ ὡς Σωκράτες, ἐγὼ γάρ καὶ ιάσομαι⁹ φίλος γάρ μοι Γοργίας, ὥστ' ἐπιδεῖξεται ἡμῖν, εἰ μὲν δοκεῖ, νῦν ἐὰν δὲ βούλη, εἰσαῦθις. Καλ. Τί δέ, ὡς Χαιρεφῶν; ἐπιβυμεῖ Σωκράτης ἀκοῦσαι Γοργίου; Χαιρ. Ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν. Καλ. Οὐκοῦν, σταυρούλησθε παρ' ἐμὲ ἦκειν οἴκαδε, παρ' ἐμοὶ Γοργίας καταλύει, καὶ ἐπιδεῖξεται ἡμῖν. Σωκ. Εὖ λέγεις, ὡς Καλλίκλεις ἀλλ' ἄρχις ἔθελήσειεν¹⁰ ἀντὶ τοῦ διαλεχθῆναι; βούλομαι γάρ πυθέσθαι παρ' αὐτῷ τις ἡ δύσαμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τί ἐστιν ὁ ἐπαγγέλλεσθαι τε καὶ διδάσκει τὴν δὲ ἄλλην ἐπιδεῖξιν εἰσαῦθις, ὡς περ σὺ λέγεις, ποιησάσθω. Καλ. Οὐδέν οἶν τὸ αὐτὸν ἔρωτάν, ὡς Σωκράτες, καὶ γάρ αὐτὸν ἐν τοῦτον τῆς ἐπιδεῖξεως ἔκλεψε γοῦν νῦν δὴ ἔρωτάν ὅ, τι τις βούλοιτο τῶν ἔνδρου ὅντων, καὶ πρὸς ἀποχνάτα ἔφη ἀποκρινεῖσθαι. Σωκ. Ἡ καλῶς λέγεις. Ω Χαιρεφῶν, ἔρου αὐτόν.¹¹ Χαιρ. Τί ἔρωμαι; Σωκ. Οστις ἐστι. Χαιρ. Πῶς λέγεις; Σωκ. Ωσπερ ἀντὶ εἰτύγχανεν ων ὑποδημάτων θημιουργὸς, ἀπεκρίνατο ἀντὶ δήπου σοι στὶ σκυτοτόμος ἡ σὺ μανθάνεις ὁ λέγω;

§ 2. Χαιρ. Μανθάνω καὶ ἔρωμαι. Εἰπέ μοι, ὡς Γοργία, ἀληθῆ λέγει Καλλικλῆς ὅδε, ὅτι ἐπαγγέλλῃ ἀποκρινεῖσθαι² διτεῖν τις σε ἔρωτά; Γορ. Ἀληθῆ, ὡς Χαιρεφῶν καὶ γάρ δὴ νῦν αὐτὰ ταῦτα ἐπαγγελλόμενος καὶ λέγω ὅτι οὐδεὶς μέ πω ἡρώτηκε καυνόν αὐτὸν πολλῶν ἔτῶν.³ Χαιρ. Ἡπού ἄρα ῥαδίως ἀποκρίνη, ὡς Γοργία. Γορ. Πάρεστι τοῦτο πείροχν, ὡς Χαιρεφῶν, λαμβάνειν. Ηῶλ. Νὴ Δία, ἀντὶ δέ γε βούλη, ὡς Χαιρεφῶν, ἐμοῦ. Γοργίας μὲν γάρ καὶ ἀπειρηκέναι μοι δοκεῖ πολλὰ γάρ ἄρτι διελήλυθε. Χαιρ. Τί δέ, ὡς Ηῶλε; οἵτι σὺ κάλλιον ἀντὶ Γοργίου ἀποκρίνασθαι; Ηῶλ. Τί δέ τοῦτο, ἐάν σοι γε ἴκανῶς; Χαιρ. Οὐδέν· ἀλλ' ἐπειδὴ σὺ βούλει, ἀποκρίνου. Ηῶλ. Ερώτα. Χαιρ. Ερώτων δὴ εἰ ἐπαγγελλεῖ Γοργίας ἐπιστήμαιν ων τῆς τέχνης ἡσπερ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἡρόδικος,⁴ τίνα ἀντὶ αὐτὸν ωνομάζεται δικαιώς; οὐχ ὅπερ ἐκεῖνον; Ηῶλ. Πάνυ γε. Χαιρ. Ιατρὸν ἄρα φάσκουσες αὐτὸν εἶναι, καλῶς ἀντὶ ἐλέγομεν. Ηῶλ. Ναί. Χαιρ. Εἰ δέ γε

πολλοὺς ὀψεῖσθαι. Τοῦτο γάρ σπουδαῖον
ἀνδρῶν ἰδειον.» ΣΧ.—8. Οὐδέν πρᾶγμα.)
Οὐδέν ἔργωδες ἡ δύσαμεν⁵ ΣΧ.—9.
Ἐγὼ γάρ καὶ ίδε.) «Παροιμιαλὸν τοῦτο
ἀπὸ Τηλέφου, καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀ-
χιλλέως, καὶ τοῦ χρυστηρίου ἀνειλόν-
τος, ὅτι δὲ τρώσας καὶ ίδεται.» ΣΧ.
—10. Ἀλλ' ἄρα ἔθελήσειεν.) «Ἀρχὴ τις
αὐτη τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων
τοῦ πρώτου μέρους, ὃ ἐστι τὸ περὶ τῆς
ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἡθικῶν ἄρ-

» γῶν.» ΣΧ. — 11. «Ἐρου αὐτόν.) «Ταῦ-
τα διελέγοντο, εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους
ἐπιθύτες σίκουν· είτα ἔσωθεν αὐτῷ Γορ-
γίᾳ ἐντυγχάνουσι.» ΣΧ.

§ 2, 2. Ἀποκρινεῖσθαι.) Ἐκ ΔΡ, ΑΤ,
ἀποκρίνεσθαι. — 3. Πολλῶν ἔτῶν.) «Ατ-
τικὸν τὸ σχῆμα. Δηλοῦ δὲ ἐπὶ πολλοῦ
χρόνου τὸ «Οὐδεῖς πω,» ἀντὶ τοῦ, «Οὐ
πόποτε.» Καὶ Θουκυδίδης. Οὐδεῖς πω
«καταγράφεις.» ΣΧ. — 4. «Ο ἀδελφὸς
αὐτοῦ Ἡρόδικος) «Οὗτος οὐκ ὁ Σημυ-

ἥσπερ Ἀριστοφῶν ὁ Ἀγλαοφῶντος, ἡ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ,⁵ ἐμπειρος
ἥν τέχνης, τίνα ὅν αὐτὸν ὅρθως ἐκάλουμεν; Πῶλ. Δῆλον ὅτι
ζωγράφου. Χαιρ. Νῦν δ', ἐπειδὴ τίνος τέχνης ἐπιστήμων ἔστι,
τίνης ὅν καλοῦντες αὐτὸν ὅρθως καλοῦμεν; Πῶλ. Ὡ Χαιρε-
φῶν,⁶ πολλαὶ τέχναι εἰναι ἀνθρώποις εἰσὶν ἐκ τῶν ἐμπειριῶν ἐμ-
πειρως εύρημέναι. Ἐμπειρία μὲν γάρ ποιεῖ τὸν αἰσιον τὸν
πορεύεσθαι κατὰ τέχνην, ἀπειρίξει δὲ κατὰ τύχην. Ἐκάστων δὲ
τούτων μετακαρβάνουσιν ἄλλοι ἄλλοιν ἄλλως,⁷ τῶν δὲ ἀρι-
στῶν οἱ σύριστοι νῦν καὶ Γοργίας ἔστιν ὃδε καὶ μετέχει τῆς καλ-
λίστης τῶν τεχνῶν.

§ 3. Σωκ. Καλῶς γε, ὁ Γοργία, φαίνεται Πῶλος παρεσκευά-
σθαι εἰς λόγους· ἄλλὰ γάρ ὁ ὑπέσχετο Χαιρεψόντι, οὐ ποιεῖ.
Γορ. Τί μάλιστα, ὁ Σώκρατες; Σωκ. Τὸ δὴ ἐρωτώμενον οὐ
πάνυ μοι φαίνεται² ἀποκρίνεσθαι. Γορ. Ἄλλὰ σὺ, εἰ βούλει, ἔρευ-
αυτὸς. Σωκ. Οὐκ, εἰ αὐτῷ γε σοὶ βούλομένῳ ἔστιν ἀποκρίνεσθαι·
ἄλλοι τολμῶ ἀν θεού σέ. Δῆλος γάρ μοι Πῶλος καὶ εἴδοντι εἴρηκεν,
ὅτι εἰπὼν καλουμένην ρήτορικήν³ μάλλον μεμελέτην, τὴν διαλέγε-
σθαι. Πῶλ. Τί δὴ, ὁ Σώκρατες; Σωκ. Ὁτι, ὁ Πῶλε, ἐρομέ-
νου Χαιρεψόντος τίνος Γοργίας ἐπιστήμων τέχνης, ἐγκωμιάζεις
μὲν αὐτοῦ τὴν τέχνην, ὡσπερ τιὸς ψέγοντος, ἥτις δὲ ἔστιν, οὐκ
ἀπεκρίνει. Πῶλ. Οὐ γάρ ἀπεκρινάμην, ὅτι εἴη ἡ καλλίστη; Σωκ.
Καὶ μάλλον ἄλλ' οὐδεὶς ἐρωτᾷ ποιεῖ τις εἴη ἡ Γοργίου τέχνη,
ἄλλα τις, καὶ ὅντις δέοι καλεῖν τὸν Γοργίαν ὡσπερ τὰ ἐμ-
προστέθεν σοι ὑπετείνοτε Χαιρεψῶν, καὶ αὐτῷ καλῶς καὶ διὰ βρα-
χέων ἀπεκρίνω, καὶ νῦν οὖν σύτοις εἰπὲ, τίς ἡ τέχνη, καὶ τίνη
Γοργίαν καλεῖν γρὴ ἡμᾶς· μάλλον δὲ, ὁ Γοργία, αὐτὸς ἡμῖν
εἰπὲ τίνα σε γρὴ καλεῖν, ὡς τίνος ἐπιστήμων τέχνης. Γορ. Τῆς
ρήτορικῆς, ὁ Σώκρατες. Σωκ. Ρήτορχ ἄρχι γοῦ σε καλεῖν; Γορ.
Ἄγαθόν γε, ὁ Σώκρατες εἰ δὴ ὁ γε εὔχομαι εἶναι, ὡς ἐψη "Ορκ-
ρος, βούλει με καλεῖν. Σωκ. Ἅλλα βούλομαι. Γορ. Κάλει δὴ.
Σωκ. Οὐκοῦν καὶ ἄλλους σε φῶμεν δύνατον εἶναι ποιεῖν; Γορ.

θριανός ἔστω Ἡρόδιος ἄλλ' οἱ λεοντί-
νος, Γοργίου ἀδελφὸς. — ΣΧ. — 5. Ὡς
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ.) «Οὗτος Πολύγνωτος
κακαλεῖται, οὐκ ἐν Δελφοῖς ἡ θαυμαστὴ γρα-
φὴ, ἡ ἐπιγέγραπται:

*Γράψει Πολύγνωτος, Θέσιος γένος,
*Ἀγλαοφῶντος
*Υἱός, περθομένην ίλιου ἀκρόπε-
*λιν. — ΣΧ.

Ἐπιθετική περὶ Πολυγνώτου καὶ τὴν Δελφικὴν
(Ποικ. Ιστορ. δ. 3). Καὶ Ἀριστοφῶν δὲ
ὁ ἀδελφὸς καὶ Ἀγλαοφῶν ὁ πατέρας ζω-

γράφοι ήσαν. — 6. Πῶλ. Ὡ Χαιρεψόν.)

*Φασί, μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τῶν Πῶλου

*ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψόμενον δέ.)

ΣΧ. — 7. Ἐμπειρία μὲν γάρ ... ἄλλοι

ἄλλων ἄλλων.) «Σιώποι τὰ πάρεισα τοῦ

*Πῶλου, ἐμπειρία, ἀπειρία,

*τέχνη, τύχη, ἄλλοι, ἄλλων,

*ἄλλως.) ΣΧ.

§ 3, 2. Οὐ πάνυ μοι φαίνεται κτλ.)

*Οὐ γάρ τι ἔστιν ἡ ρήτορικὴ εἶπεν, ἀλλ'

ἐποίειν τι ἔστιν ΣΧ. — 3. Τὴν καλουμέ-
νην ρήτορικήν.) «Δύτη γάρ οἱ παρό-

Ἐποχγέλλομαι γε δὴ ταῦτα σὺ μόνον ἐνθάδε, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι. Σωκ. Άρ' αὖν ἐθελήσαις ἂν, ὡς Γοργία, ὅτε περ νῦν διαλεγόμεθα, διετελέσκει τὸ μὲν ἐρωτῶν, τὸ δὲ ἀποκρινόμενος, τὸ δὲ μῆκος τῶν λόγων τοῦτο, οἷον καὶ Πῶλος ἤρξατο, εἰσαῦθις ἀποθέσθαι; ἀλλὰ δπερ ἐπισχγεῖ, μή ψεύσῃ, ἀλλὰ ἐθέλησον κατὰ βραχὺ τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρινασθαι. Γορ. Εἰσὶ μὲν, ὡς Σώκρατες, ἔνικι τῶν ἀποκρίτεων ἀναγκαῖκι διὰ μακρῶν τοὺς λόγους ποιῆσθαι σὺ μάνι ἀλλὰ τειράσσουμαί γε ὡς διὰ βραχυτάτων. Καὶ γάρ σῦ καὶ τοῦτο ἐν ἐστιν ὡς φραγῇ, μηδένα ὃν ἐν βραχυτέροις ἐμοῦ τὰ αὐτὰ εἰπεῖν. Σωκ. Τούτου μοι δεῖ,⁴ ὡς Γοργία καὶ μοι ἐπιδειξιν αὐτοῦ τούτου ποιῆσαι, τῆς βραχυλογίας μηκρολογίας δὲ, εἰσαῦθις. Γορ. Αλλὰ ποιῆσουμαί,⁵ καὶ σύδενδε φήσεις βραχυλογιώτερου ἀκούσσαι.

§ 4. Σωκ. Φέρε δὴ (ρήτορικῆς γάρ φήσις ἐπιστήμων τέχνης εἶναι, καὶ ποιῆσαι ἀν καὶ ἄλλως ρήτορα), η̄ ρήτορική περὶ τῶν σύντομῶν τυγχάνει σύστα,² ὅτε περ ἡ ὑδαντική περὶ τὴν τῶν ιματίου ἐργασίαν η̄ γάρ;³ Γορ. Ναι. Σωκ. Οὐκοῦν καὶ η̄ μαστική περὶ τὴν τῶν μελῶν ποίησιν; Γορ. Ναι. Σωκ. Νὴ τὴν Ἡραν, ὡς Γοργία, ἀγαρκαῖ σου τὰς ἀποκρίσεις, στὶς ἀποκρύη ὡς οἵου τε διὰ βραχυτάτων. Γορ. Πάντα γάρ οἴμαι, ὡς Σώκρατες, ἐπιεικῶς τούτῳ ποιεῖν. Σωκ. Εὖ λέγεις. Μὲ δή μοι ἀπόκρισι σύτῳ καὶ περὶ τῆς ρήτορικῆς, περὶ τὶ τῶν σύντομῶν ἐστιν ἐπιστήμη. Γορ. Περὶ λόγους. Σωκ. Ποιεῖς τούτους, ὡς Γοργία; ἄρα οἱ δηλοῦσι τοὺς κάμνοντας τίς ὃν διακινόμενοι ὑγιαίνοιεν; Γορ. Οὐ. Σωκ. Οὐκ' ἄρα περὶ πάντας γε τοὺς λόγους η̄ ρήτορική ἐστιν. Γορ. Οὐ δῆτα. Σωκ. Άλλὰ μήτι λέγειν γε ποιεῖς δύνατον;⁴ Γορ. Ναι. Σωκ. Οὐκοῦν περὶ δύνατον λέγειν καὶ φρουρεῖν; Γορ. Πῶς γάρ οὖ; Σωκ. Άρ' αὖν καὶ η̄ νῦν δὴ ἐλέγομεν ιατρικήν,⁵ περὶ τῶν κακμόντων ποιεῖ δύνατον εἶναι φρουρεῖν καὶ λέγειν; Γορ. Αὐτάγκη. Σωκ. Καὶ η̄ ιατρική ἄρα, ὡς ἔστι, περὶ λόγους ἐστι; Γορ. Ναι. Σωκ. Τούς γε περὶ τὰς νοσήματα; Γορ. Μάλιστα.

* τοῖς πειλοῖς, αἷς ἂν η̄ κατὰ διηγήθεισαν. — 4. Τούτου ΜΟΙ δεῖ.) ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΜΗΝ. Μαρτυρεῖ δὲ τῇ διερθύνει καὶ ὁ Λατίνος μεταφράστης, Ήστιντι ορες εἴσι brevitate. — 5. Αλλὰ ποιησομαί.) ΗΔ, ἀντὶ τοῦ ΠΟΙΗΣΩΝ. Μέσου γάρ, καὶ οὐκ ἐνεργητικοῦ, διὸς λότικα μερτυρεῖ δὲ καὶ τὰ μικρὰ διατέρω, «Ηοεῖτθας καὶ Ποιησοι». Ενεργητικῶν δὲ τὸ ἐπόμενον «Ποιησαι» ἀν καὶ ἄλλον ρήτορα» ἐπὶ τὸ σύλλογο σημαίνει τὸ ποιεῖν ρήτορα.

Τόμ. Δ.

§ 4, 2. Περὶ τὶ τῶν δύνων τυγχάνει σύτο.) «Η ἐρώτησις, περὶ τίνας τῶν δύνων η̄ ρήτορική καταγίνεται, η̄ ἔχει τὴν ἐνέργειαν.» ΣΧ. — 3. Η γάρ;) Η γάρ; Οὐχ οὔτοις;) Τιμαίος. — 4. Διέγειν τε καὶ ποιεῖν δύνατον.) «Ἄντι τοῦ, διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν.» ΣΧ. — 5. Άρ' οὖν καὶ η̄ νῦν δὴ ΕΛΕΓΟΜΕΝ ιατρικήν κτλ.) Εἳς ΕΔ (συναδόσουσι καὶ τῇ Λατίνῃ μεταφράστης, diceamus), ἀντὶ τοῦ ΛΕΓΟΜΕΝ. Ιατρική ἐστιν ἀποτητικής οὐσίας; οἰστική. Γυμναστική δὲ,

Σωκ. Οὗτούν καὶ ἡ γυμναστικὴ περὶ λόγους ἔστι τοὺς περὶ εὐεξίαν τὰ σωμάτων καὶ καχεζίαν; Γορ. Πάνυ γε. Σωκ. Καὶ μὴν καὶ αἱ ἄλλαι τέχναι, ὡς Γοργία, οὕτως ἔχουσιν ἐκάστη αὐτῶν περὶ λόγους ἔστι τούτους, οἱ τυγχάνουσιν δὲ τοὺς περὶ τὸ πορεῖμα οὖν ἐκάστη ἔστιν ἡ τέχνη. Γορ. Φαίνεται. Σωκ. Τί οὖν δὴ ποτε τὰς ἄλλας τέχνας οὐ ρητορικὰς καλεῖς, οὔτας περὶ λόγους, εἴπερ ταῦτην ρητορικὴν καλεῖς, οὐδὲν ἡ περὶ λόγους; Γορ. "Οὐτι, ὡς Σώκρατες, τῶν μὲν ἄλλων τεχνῶν περὶ χειρουργίας τε καὶ τοιχοτάξις πράξεις, οὐδὲ ἐπεισεἰπεῖν, πᾶσα ἔστιν ἡ ἐπιστήμη, τὴν δὲ ρητορικῆς οὐδὲν ἔστι τοιοῦτον χειρουργήμα, ἀλλὰ πᾶσα ἡ πρᾶξις καὶ ἡ καροβοτική⁶ διὰ λόγων ἔστι⁷ διὰ ταῦτ' ἐγώ τὴν ρητορικὴν τέχνην αἴτιων εἶναι περὶ λόγους, δρῦντος λέγων, οὐδὲ ἐγώ φημι.

§ 5. Σωκ. Άλλ' οὐ μανθάνω σίκου αὐτὴν βούλει καλεῖν· τάχα δὲ εἰσαμαι σφρέστερον.² ἄλλ' ἀπόκριναι. Εἰσίν τέχναι· ἡ γάρ; Γορ. Ναί. Σωκ. Πάσῶν δὴ, οἵμαι, τῶν τεχνῶν τῶν μὲν ἐργασία τὸ πολὺ ἔστι καὶ λόγου βραχέος δέουται, εἴναι δὲ οὐδενὸς, ἄλλα τὸ τῆς τέχνης περαίνοιτο ἀν καὶ διὰ στρῆτος, οἷον γραφικὴ καὶ ἀνθρικυτοποίης καὶ ἄλλαι πολλαῖ. Τὰς τοιχοτάξις μοι δοκεῖς λέγειν, περὶ δὲ οὐ φῆτε τὴν ρητορικὴν εἶναι ἡ αὕτη; Γορ. Πάνυ μὲν δὲν καλῶς ὑπολαμβάνεις, ὡς Σώκρατες. Σωκ. Ετεροι δέ γέ εἰσι τῶν τεχνῶν, αἱ διὰ λόγου [τὸ] πᾶν περαίνουσι,³ καὶ ἔργου, οἷς ἐπος εἰπεῖν, ἡ οὐδενὸς προσδέουται ἡ βραχέος πάνυ, οἷον ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ λογιστικὴ καὶ ἡ γεωμετρικὴ καὶ ἡ πεττευτικὴ γε καὶ ἄλλαι πολλαῖ τέχναι· τὸν εἴναι σχεδόν τι ἵσους τοὺς λόγους ἔγουστι ταῖς πράξεσιν, αἱ δὲ πολλαῖ πλείους, καὶ τὸ παρόπαν ταῦτα ἡ πρᾶξις καὶ τὸ κῦρος⁴ αὐταῖς διὰ λόγων ἔστι. Τῶν τοιούτων

παραπομένης ὑγείας φυλακτική» ΣΧ. — §. Καὶ τούτη γραμματικὴ... κύρωσις.) «Κειρούργη γραμματικὴ καὶ Κύρωσις οὐκ εἴρηται· αἱ δὲ τελεταὶ Γοργίου ἐγχώριοις Λεοντίνος οὐδὲν.» ΣΧ. — 5. Διὰ λόγων ἔστι. — Τελεταὶ οὐ γάρ περὶ λόγους μόνους, καὶ αἱδὲ καὶ περὶ σωπήν, καὶ περὶ ὑπόθεσης. ΣΧ.

§ 5. 2. ΆΛΛ' ΟΥΓ μανθάνω... τάχα δὲ εἰσαμαι σφρέστερον.] Ήδ, ἀντὶ τοῦ, Ἀλλ' ΟΥΓ, ὅπερ δὲ Ε. συνεισιγνέτω τοις ἀπορηματικοῖς... Κάτιον, οὐ πρεφεῖν εἰς τὸν τυπωρατικόν, οὐδὲν. Οὐδετέρους γε μὴν αὐτοῖς χρεῖται ἄλλα, ταῦτα τίσιν, ἀπορηματικοῖς οὐτοις Σωκράτης, ὡς δηλοῖ καὶ τοις λέγειντος. Οὐ γάρ νοῦς. Άλλ' οὐ συνέπει, ὡς Γοργία, ὅποιαν τινὰ τέχνην γραμματικὴν τὴν ρητορικὴν διὰ λό-

γων μόνων περαίνεσθαι· τοις δὲ εἰσαμαι ειρέστερον, προτίντος τοῦ λόγου. «Τάχα παρὰ τοῖς ποιηταῖς, ἀντὶ τοῦ πταχέως παρὰ δὲ τοῖς ρήτορσι τὰ ποιλλὰ εὐρολεκτοτάντι τοῦ ΙΣΩΣ κείμενον κ. τ. λ.» (Becker, ANECDOT. GRÆC. tom. 1, pag. 309). Οσκύτως χείτεται καὶ ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 162), τῷ ἐπιβρέχουσατι, «Τί τάχα δράσεις κ. τ. λ.» καὶ αὖθις § 82. «τάχα δ' οὖν ταῦτα μῆθός σοι δοκεῖν.» — 3. Αἱ δὲ λόγου τὸ πᾶν περαίνουσι.] Ήδ, ἡ προσθήκη τοῦ ἀρθρου, οὐδὲν ηττον ἀναγκαῖον δυνατός ἐνθάδε, ἡ ἐν οἷς λέγειται τοῖς ἔξης (σελ. 147), «Καὶ αὐτὴν ἔστι τὸν λόγῳ ΤΟ πᾶν κυριουμένων.» καὶ μικρούς ὑποδόκεις, «Καὶ αὐτῇ λόγῳ κυριουμένων τὰ πάντα» καὶ αὖθις, περὶ λόγων ταῦτα διεπραχτομένων. — 4. Τὸ

τωνά μαζί δοκεῖ λέγειν καὶ τὴν ἀπορικήν. Γορ. Αληθῆ λέγεις. Σωκ. Άλλοι δὲ τι τούτου γε σύδεμιον οἴμαι σε βούλεσθαι ἀπορικήν καλεῖν· οὐχ ὅτι τῷ φήματι σύντοις εἶπες;³ Ετι τὸ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ἀπορική ἐστιν, καὶ ὑπολάβοι ὃν τις, εἰ βούλειτο δυσχεράνειν τοῖς λόγοις, τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα ἀπορικήν, ὡς Γοργία, λέγεις; Άλλοι δὲ σύντοι σε αὕτη τὴν ἀριθμητικὴν αὔτη τὴν γεωμετρίαν ἀπορικήν λέγειν. Γορ. Ορθῶς γάρ οἶμαι, ὡς Σώκρατες, καὶ δικαιοίς μέσον τούτην εἶναι.

§ 6. Σωκ. Ιδενδον, καὶ σὺ τὴν ἀπόκρισιν τὴν ἡρόμενην διαπέρανον. Επεὶ γάρ ἡ ἀπορική τυγχάνει μὲν αὕτη τούτων τις τῶν τεγγυῶν τῶν τοῦ πατέρου λόγῳ χρονιμένων, τυγχάνουσι δὲ καὶ ἄλλαι τοικαται σύσται, πειρῶν εἰπεῖν ὅτι ἐν λόγοις τὸ κῦρος ἔχουσα ἀπορική ἐστιν. Ὡσπερ δέν εἰ τις με ἔρωτο, τὸν νῦν δὴ ἔλεγον περὶ τῆς φύσεως τῶν τεχνῶν, ὡς Σώκρατες, τις ἐστιν ἡ ἀριθμητικὴ τέχνη; εἴποιμι ὃν αὐτῷ, ὥσπερ σὺ ἄρτι, ἐτι τῶν διὰ λόγου τις τὸ κῦρος ἔχουσαν· καὶ εἰ με ἐπικνέοιτο τῶν περὶ τί; εἴποιμι ὃν ἐτι τῶν περὶ τὸ ἄρτιόν τε καὶ περιττὸν γνῶσαις, δισκαὶ ἀνάκτερον τυγχάνῃ ὅντα. Εἰ δὲ οὖν ἔρωτο, τὴν δὲ λογιστικὴν τίνα καλεῖς τέχνην; εἴποιμι ὃν ἐτι καὶ αὐτῇ ἐστὶ τῶν λόγων τὸ πᾶν κυριουμένων· καὶ εἰ ἐπικνέοιτο περὶ τί, εἴποιμι ὃν, ὥσπερ εἰ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι,² ὃτι τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ καὶ ἡ λογιστικὴ ἔχει περὶ τὸ αὐτὸν γάρ ἐστι τὸ τε ἄρτιον καὶ τὸ περιττόν, διαφέρει δὲ τοσαῦτον, ὅτι, καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα³ πῶς ἔχει πλήθεις, ἐπισκοπεῖ τὸ περιττόν καὶ τὸ ἄρτιον ἡ λογιστικὴ. Καὶ εἰ τις τὴν ἀστρονομίαν ἀνέρωτο, ἐμοῦ λέγοντος ὃτι καὶ αὐτῇ λόγῳ κυριουται τὰ πάντα· οἱ δὲ λόγοι οἱ τῆς ἀστρονομίας, εἰ δικίη, περὶ τί εἰσιν, ὡς Σώκρατες; εἴποιμι ὃν ἐτι περὶ τὴν τῶν ἀστρῶν φύσιν, καὶ τίλιον καὶ σελήνης, πῶς πρὸς ἄλληλα τάχυσις ἔχει. Γορ. Ορθῶς γε λέγουν σύ, ὡς Σώκρατες. Σωκ. Ποτέ δὴ καὶ σύ, ὡς Γοργία τυγχάνει μὲν γάρ δὴ

κύρος.] «Σελήνει, ὡς Κύρος εἶπε Πλάτων, οὐδὲν Κύρωτις, καθάπερ Πλούτικης.» ΣΧ. — 5. οὐχ ὅτι τῷ φήματι οὗτως εἶπες κ. τ. λ.] Ισοδύναμης ἐνθάδες ἡ φύσις (σημειωτάκμενου τοῦτο τοῦ Ε.) τῷ «Καίπερ οὗτως εἶπὼν τῷ φήματι,» ὅτι δηλαδὴ ἡ διὰ λόγου τὸ κῦρος ἔχουσα ἀπορική ἐστι.

§ 6. 2. Εἴποιμι ὃν, ὥσπερ οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι.] «Ἐν ταῖς ἀκινητοῖς ἐπὶ τῷ τῶν ψηφισμάτων ἡ νόμων πειστήσει, δὲ κήρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου ψηφισμάτος ἡ νόμου, τὸ τε θυματοῦ φηριζόμενου καὶ τιθέντος τὸν γά-

ρμον, καὶ ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ δήμου ἐίσεγεν, οἷον, «Δημοσθένες» «Δημοσθένους, Παιανίες ψηφίζεται τάναδε.» Εἰ δὲ ἔμελος πάλιν ὁ οὗτος ψηφίζεσθαι, ἐίσεγεν δὲ κήρυξ, ἵνα μὴ περιττολογῆ. «Τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτὰ, φηριζέται δὴ καὶ τάδε. Οὗτος οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις. Τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ κατὴ λογιστικὴ ἔχει» ΣΧ. — 3. Καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα] «Πρὸς αὐτὰ, ὡς δὲ τὸν ἄρτιον πρὸς ἄρτιον, ἡ περιττὸς πρὸς περιττόν· πρὸς ἄλληλα δὲ θάνατον περιττός

εύσα ἡ ρητορικὴ τῶν λόγων τὰ πάντα διαπραττομένων τε καὶ καρουμένων ταῦθεν γάρ; Γορ. Εστί ταῦτα. Σω. Λέγε οὖν τῶν περὶ τί; τί ἐστι τοῦτο τῶν συντονῶν, περὶ οὗ οὔτε οἱ λόγοι εἰσὶν οἵ τη ρητορικὴ χρῆσται. Γορ. Τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπείων⁴ πραγμάτων, ὡς Σώκρατες, καὶ ἄριστα.

§ 7. Σωκρ. Ἀλλ', ὡς θεογίκη, αὐτοισθήσασι καὶ τοῦτο λέγεις, καὶ οὐδὲν πω σαρές. Οἷομαι γάρ τοις ἀκηκοέντις εὐ τοῖς συμποσίοις φέρεταιν ἀνθρώπων τοῦτο τὸ σκολιόν, εὐ δὲ καταριθμοῦνται ἀδοντες, ὅτι Ἱγναύειν μὲν, σφριστόν⁵ ἐστι τὸ δὲ δεύτερον, καὶ λόγῳ γενέσθαι τρίτον δέ, ὡς φυσικὸν ὁ παντῆς τοῦ σκολιοῦ, τὸ πλουτεῖν ἀδόλημα⁶. Γορ. Ακίνον γάρ οὐδὲν οὐδὲ πρὸς τί λέγεις τοῦτο; Σωκρ. Οὐτοις αὐτίκαν παρασταίνειν οἱ δημιουροὶ τούτου ὃν ἐπήνετεν ὁ τὸ σκολιὸν ποτέσται, Ιατρός τε καὶ παιδοτρίβης⁷ καὶ χρηματιστής, καὶ εἴποι πρῶτου μὲν ὁ Ιατρός, ὅτι, δὲ Σώκρατες, οὐχιπατᾶσε Γοργίκης οὐ γάρ ἐστιν ἡ τούτου τέχνη περὶ τὸ μεγίστην ἀγαθὸν τοῖς ἀνθρώποις, ἀλλ' η ἐμή. Εἰ οὖν αὐτὸν ἐγὼ ἐροῦμην, Σὺ δὲ τίς ὃν ταῦτα λέγεις; εἴποι αὖτις ὅτι Ιατρός. Τί οὖν λέγεις; ή τὰ τῆς σῆς τέχνης ἔργον μέγιστον ἐστιν ἀγαθόν; Πῶς γάρ οὖ, φαίη αὖτις, ὡς Σώκρατες, ὑγιεῖς; τί δὲ ἐστὶ μείζον ἀγαθὸν ἀνθρώποις ὑγιείας; Εἰ δὲ οὖ μετά τούτου ὁ παιδοτρίβης εἴποι, ὅτι Θαυμάζοιμι γάρ, δὲ Σώκρατες, καὶ αὐτὸς, εἴ τοι ἔγειρι Γοργίκης μείζον ἀγαθὸν ἐπιδείξαι τῆς αὐτοῦ τέ-

νταὶ ἀρτίος ἡ ἀνάπταινος ΣΧ.—4. Τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπείων κ. τ. λ.] «Ἄλλον περὶ διατάξεων οὐ, τὸ ἐστιν ἡ ρητορικὴ, αὐτοῖς, ἀλλ' ἐποίκη τις, ἐτι κακλίστη τοῶν τεχνῶν, οὗτοι καὶ Γοργίκες οὐ, τίνα νέστι πεσεῖσθαι οἱ λόγοι αὐτοῖς, λέγει, οὐχὶ διοίκηται ἐστιν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίων προσγεγμάτων καὶ ἄριστα.» ΣΧ.

§ 7. 2. Τὸ σκολιόν... ὑγιείνειν μὲν δοιστον κ. τ. λ.] «Τὸ σκολιόν τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδεις φασίν, οἱ δὲ, Ἐπιγάρημοι. Εστὶ δὲ τοιοῦτον Ἱγναύειν μὲν πάριστον ἀνδρὶ Θυντῷ δεύτερον δὲ, πρὸς καὶ γενέσθαι τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως τέταστεν δὲ, ήδην μετὰ φύλων. Τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλέλειπται, ὡς μὴ πρὸς διδύλευται Πλάτων χρήσιμον. ΛΑΔΩΣ. Σκολιόν λέγεται ἡ παροίης ὥδη, ὡς μὲν Δικαιάρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγγάνων, ὅτι τρία γένη τοῦ ὥδη, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον [ἄμα, τὸ οὐδὲ] καθ' ἓνα ἔξης, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν τυνετωτάτων, ὡς θυχε, τῇ τάξει, δὲ δὴ καλεῖσθαι σκολιόν. Ό; δὲ Ἀριστόξενος

καὶ Φύλλις ὁ μουσικὸς, ὅτι ἐν τοῖς αγάμοις περὶ μίκη τραπεζαν πολλὰς οὐλίνας τιθέντες, παρὰ μίρος ἔξης, μαρδέλινας ἔχοντες ἡ δάκρυας, ήδους γυναικας καὶ Ερωτικὰ σύντονα. Ή δὲ περιόδος σκολιὸν ἐγένετο (γρ. ἐγένετο) οὐδικά τὴν σύνθετιν τῶν κλινῶν, ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίους σύντον καὶ τούτῳ ο (τοις καὶ διὰ τοῦτο) καὶ τὰς ἐπ' αὐτὸς κατακλίσεις παραβύστους γίνεται. Οὐδὲ δὲ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυρδέλινης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτη καὶ τὰς ὀδὰς σικλιές καλεῖται. ΣΧ.—3. Πλουτεῖν ἀδόλως] «Πλουτεῖν ἀδόλως,» ὁ παιητής φησιν. ο γάρ χρηματιστής δῆπος ἀντύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βαύλεται.» ΣΧ.—4. Ιατρός τε καὶ παιδοτρίβης.] Πρῶτόν φησι τὸν Ιατρόν. Οὗτος γάρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καταγίγνεται, δὲ δὲ παιδοτρίβης, περὶ τὰς σύνθετιν αὐτῶν, καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην, καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν.» ΣΧ.—5. Θαυμάζοιμι Γ' ΑΝΗΔ, ἀντὶ

χυντὸς ἡ ἔγω τῆς ἐμῆς εἰπούμενος ἀν αὐτοῖς καὶ πρὸς τοῦτον, Σὺ δέ δὴ τίς εἶ, ὁ ἀνθρώπε; καὶ τί τὸ σὸν ἔργου; Πατὴστρίσης, φάντα δὲ τὸ δὲ ἔργου μου ἐστὶ καλός τε καὶ ἴσχυρος ποιεῖν τοὺς ἀνθρώπους τὰ σώματα. Μετὰ δὲ τὸν παιδοτρίσην εἶπα ἀν ὁ χρηματιστής⁶, ὡς ἐγὼ μαζί, πάνυ καταφρούων ἀπάντων, Σκόπει δῆτα, ὁ Σώκρατες, ἐάν σοι πλούτου φανῇ τι μείζων ἀγαθὸν ὅν παρότι Γοργίᾳ ἡ παρ' ἄλλῳ ὁ τῷ φωνῇ. Φαίμεν ἀν σού πρὸς αὐτὸν, Τί δὲ δὴ; σὺ τούτου δημιουργός; Φαίη ἀν. Τίς δω; Χρηματιστής. Τί σού; κρίνεις σὺ μέγιστου ἀνθρώποις ἀγαθὸν εἶναι πλούτον; φίσομεν. Πῶς γάρ οὐκ, ἐρεῖ. Καὶ μήν αἱμφισθῆτε γε Γοργίας ὅδε τὴν παρ' αὐτῷ τέχνην μείζους ἀγαθοῦ αἰτίαν εἶναι ἡ τὴν στήν, φαίμεν ἀν γέμεις. Δῆλον σού δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἔροιτ' αὐτοῖς, Καὶ τι ἐστὶ τοῦτο τὸ ἀγαθόν; ἀποκρινάσθω Γοργίας. Ιθι σού, νομίσας, ὁ Γοργίας, ἐφωτᾶσθαι καὶ ὑπὲκείνων καὶ ὑπὲκείνων, ἀπόκριναι, τι ἐστὶ τοῦτο ὁ φῆς σὺ μέγιστου ἀγαθὸν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις καὶ σε δημιουργὸν εἶναι αὐτοῦ. Γορ. Οπερ ἐστὶν, ὁ Σώκρατες, τῇ ἀληθείᾳ μέγιστου ἀγαθὸν, καὶ αἴτιον αἷμα μὲν ἐλευθερίας⁷ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις, αἷμα δὲ τοῦ τῶν ἄλλων ἀρχειν⁸ ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει ἐκάστῳ. Σωκ. Τί σού δὴ τοῦτο λέγεις; Γορ. Τὸ πείθειν ἔγωγε πλόγυτερον εἶναι τοῖς λόγοις καὶ ἐν δικαστηρίῳ δικαστὰς καὶ ἐν βουλευτηρίῳ βουλευτὰς, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐκκλησιαστὰς, καὶ ἐν ἄλλῳ ξύλοις παντὶ, ὅστις ἀν πολιτικὸς ξύλοις γίγνεται. Καίτοι ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει⁹ δοῦλον μὲν ἔξεις τὸν ιατρὸν, δοῦλον δὲ τὸν παιδοτρίσην, ὁ δὲ χρηματιστής αὐτοῖς ἄλλῳ ἀναφράγησεται χρηματικόμενος, καὶ οὐχ αὐτῷ, ἀλλὰ σοι τῷ δυναχμένῳ λέγειν καὶ πειθεῖν τὰ πλήθη.

¶ 8. Σωκ. Νῦν μοι δοκεῖς δηλῶσαι, ὃ Γαργία, ἐγγύεται τὴν
ρόπτορικὴν ἡντινεῖ τέχνην τίγη εἶναι καὶ, εἴ τι ἐγὼ συγίημι, λε-
γεις ὅτι πειθοῦς δημιουργὸς ἔστιν ἡ ρόπτορικὴ, καὶ ἡ πραγματεία
αὐτῆς ἀπικτα καὶ τὸ κεράλαιον εἰς τοῦτο τελευτῇ· ἡ ἔχεις τι
λέγειν ἐπὶ πλέον τὴν ρόπτορικὴν δύνασθαι ἡ πειθὼ τοῖς ἀκούουσιν
ἐν τῇ ψυχῇ ποιεῖν; Γορ. Οὐδὲμῶς, ὃ Σώκρατες, ἀλλὰ μοι δο-
κεῖς ίκανῶς ὀρίζεσθαι. Ἐστι γάρ τοῦτο τὸ κεράλαιον αὐτῆς. Σωκ.

τοῦ, Τ"ΑΝ. — 6. Χρηματιστής.] «Ιδού,
»τὸ Ἀδόλως οὐ πεσεθηκε, ἐπειδὴ αὐ-
τὸς ὁ χρηματιστής λέγει, ὃς πάντων
κακταρρονεῖ.» ΣΧ. — 7. «Δικαίων εἰλευ-
θερίας.] «Πῶς εἰλευθερίας αἴτιου τὸ
ὑποδάλλον δουλείᾳ παντοῖων παθῶν;»
ΣΧ. — 8. Τοῦ τῶν ὄλλων ἀρχειν.] Εξ
ΔΓ, καὶ διερθόντες προσέθηκα τὸ δευ-
τέρου αἱθρού. — 9. «Ἐν ταύτῃ τῇ δυνά-

»μει.] «Δίναμιν τὴν ἀγητορικὴν γῆν
»καλεῖ· προσέων δὲ οὐδὲ δύναμιν οὔτεν
»δειξει αὐτὴν, ἐπεὶ οὐχ ὁρᾷ πρὸς ἀ-
»γαθόν. Δυνάμεως δὲ πάσους, τὸ ποό-
»τοῦτο ὁρᾷ. »ΣΧ. Ἡ δύναμις, συντὸνος
ρημένη ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τέχναις,
σημαίνει οὖσα τὸ τοῦ Γάλλος χριστο-
μένον talent.

Λόγουσον δὴ, ὡς Γοργία. Έγὼ γάρ εὐ ἴσθι ὅτι, ὡς ἐμοκυπόν πειθω, εἰπερ τις ἄλλος ἄλλῳ διαλέγεται βουλόμενος εἰδέναι αὐτὸν τοῦτο περὶ ὃτου ὁ λόγος ἐστί, καὶ ἐμὲ εἶναι τούτων ἕνας ἀξιῶ δὲ καὶ σέ. Γορ. Τί σὺν δὴ, ὡς Σάκρατες; Σωκ. Ἐρῶνυ. Έγὼ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς πειθώ, ἦτις ποτὲ ἐστίν την σὺ λέγεις, καὶ περὶ ὄντων πραγμάτων ἐστὶν πειθώ, σακῶς μὲν εὐ ἴσθι ὅτι σὺν οἴδος σὺ μήν ἄλλον ὑποπτεύω γε τὸν οἴμαι σε λέγειν καὶ περὶ ὧν σὺδὲν μέντοι ἔττοι εἰρήσθαι σε, τίνα ποτὲ λέγεις τὴν πειθώ τὴν ἀπὸ τῆς ῥητορικῆς, καὶ περὶ τῶν αὐτῶν εἶναι. Ταῦ σὺν ἔγεκα δὴ αὐτὸς ὑποπτεύων σὲ ερήσθαι, ἄλλον σὺν αὐτὸς λέγω; σὺ σοῦ ἐνεκά, ἄλλος τοῦ λόγουν ἵνα οὕτω προέρῃ, ὡς μάλιστά ἀνήμενον καταχαγέσποιο περὶ ὃτου λέγεται. Σκέπει γάρ, εἰ σοι δοκῶ δικαῖος ἀνέρωτάν σε· θεσπερ δὲν εἰ ἐπύγχανόν σε ἐρωτῶν τις ἐστι τῶν ζωγράφου Ζεῦξις; εἰ μὲν εἶπες ὅτι ὁ τὰ ζῷα γράψαν, ἀρ' σὺν ἀν δικαιοῖσσε σε ἡρόμαν, ὁ τὰ ποιῶν τῶν ζώων γράψαν καὶ ποῦ;² Γορ. Πάχνη γε. Σωκ. Ἄρα διὸ τοῦτο ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶ ζωγράφοι γράψουτες ἄλλα πολλὰ ζῷα; Γορ. Ναι. Σωκ. Εἰ δέ γε μηδεὶς ἄλλος ἢ Ζεῦξις ἔγραψε, καλῶς ὃν σοι ἀπεκέριτο. Γορ.- Πῶς γάρ οὗ; Σωκ. Ιδίη δὴ καὶ περὶ τῆς ῥητορικῆς εἰπὲ, πότερού σοι δοκεῖ πειθώ ποιεῖν ἡ ῥητορικὴ μόνη, ἢ καὶ ἄλλαι τέγγυαι; λέγω δὲ τὸ τοιόνδε· δοτις διδάσκει διτοῖον πρᾶγμα, πότερον ὁ διδάσκει πειθεῖ, ἢ οὐ; Γορ. Οὐ δῆτα, ὡς Σάκρατες, ἄλλα πάντων μάλιστα πειθεῖ. Σωκ. Ηάλιν δ', εἰ ἐπὶ τῶν αὐτῶν τεγμάνιν λέγωμαν διηπέρων γένεται δὴ, ἢ ἀριθμητικὴ σὺ διδάσκει τοῦτος ἐστὶ τὰ τοῦ ἀριθμοῦ καὶ ὁ ἀριθμητικὸς σύνθρωπος; Γορ. Πάνω γε. Σωκ. Οὐκούν καὶ πειθεῖ; Γορ. Ναι. Σωκ. Πειθοῦς ὅρα δημιουργός ἐστι καὶ ἡ ἀριθμητική. Γορ. Φχνεται. Σωκ. Οὐκούν, ἐάν τις ἐρωτᾷ τί μάζα ποιας πειθοῦς καὶ περὶ τοῦ, ἀποκρινούμενά που αὐτῷ, δὲν τῆς διδασκαλικῆς τῆς περὶ τὸ ἀρτιόν τε καὶ τὸ περιττόν ὅσου ἐστὶν καὶ τὰς ἄλλας, ἀς νῦν δὴ ἐλέγομεν, τέγγυας ἀπάστας ἔξορευ ἀποθείζαι πειθοῦς δημιουργούς οὖσας, καὶ ἡστινος, καὶ περὶ ὃ τοῦ οὐδὲ; Γορ. Ναι. Σωκ. Οὐκ ὅρα ῥητορικὴ μόνη πειθοῦς ἐστι δημιουργός. Γορ. Ἀληθῆ λέγεις.

¶ 9. Σωκ. Ἐπειδὴ τοίνυν σὺ μάζη ἀπεργάζεται τοῦτο τὸ ἔργον, ἄλλα καὶ ἄλλαι, δικαιοῖς, ὥσπερ περὶ τοῦ ζωγράφου, μετὰ τοῦτο ἐπωνεύσεις ἀν τὸν λέγουτα, ποίκις δὴ πειθοῦς καὶ τῆς

§ 3. 2. Ὁ τὰ ποτὲ τῶν ζώων γράψαν πάλι, Τοῦ, τουτέστι, τίνος υἱός ἐστιν γαὶ Ποῦ.] Οἱ μὲν εἰς τὸ Ποῦ, οἱ δὲ εἰς τὸ ὁ ζωγράφος Ζεῦξις. Παραπληγήν τοις Πῇ πρέπει παρέμενεν ὁ δὲ Ε. ὑπενθήσας τέλεστον (§ 2. 3.) ἐπέροντος ζωγράφου τῆς γραπτέου εἶναι, Πότου· ἀτοπον γάρ μηνμονεύσας, καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐνθάδε τὸ τοπικόν, Ποῦ. Οὐδέποτε μέ προσενήλωτον· Ἀριστοφῶν Ἀγάλα-
σσεῖς πειθεῖ, ἀλλ' οὐδαὶ γεγράψαντος.

Ἔπει τί πειθοῦς ἡ ρήτορική ἔστι τέχνη; ἢ οὐ δοκεῖ σοι δίκαιου εἶναι ἐπιχυρέσθαι; Γορ. Ἐμοι γε. Σωκ. Ἀπόκριναι ὅτι, ὃ Γοργία, ἐπειδὴ καὶ σοὶ δοκεῖ οὕτω. Γορ. Ταῦτας τοίνυν τὰς πειθοῦς λέγω, ὃ Σώκρατες, τῆς ἐν τοῖς δικαστηρίοις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις δικαίοις, ὡσπερ καὶ ἄρτι ἔλεγον, καὶ περὶ τούτων ἀέστι δίκαιά τε καὶ ἀδίκα. Σωκ. Καὶ ἐγώ τοι ὑπόπτευον ταῦτην σε λέγειν τὴν πειθῶν καὶ περὶ τούτων, ὃ Γοργία ἀλλ' ἵνα μὴ θαυμάζῃς ἐάν καὶ ὀλίγου ὑστερεού τειστόν τι σε ἀνέρωμαι, ὃ δοκεῖ μὲν δῆλον εἶναι, ἐγὼ δὲ ἐπιχυρώτω, ὅπερ γάρ λέγω, τοῦ ἔξης ἐνεκα περαινεσθαι τὸν λόγον ἐσοιτῶ, οὐ σοῦ ἐνεκα, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐθικώμεθα ὑπογεωπούτες προσφροτάζειν ἄλλοις τὰ λεγόμενα, ἀλλὰ σὺ τὰ σκυτεῦ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως ἀν βούλη, περαίνης. Γορ. Καὶ δρθῶς γέ μοι δοκεῖς ποιεῖν, ὃ Σώκρατες. Σωκ. Ίθι δὴ καὶ τόδε² ἐπισκεψώμεθα κακεῖς τι μεμαθηκέναι; Γορ. Καλῶ. Σωκ. Τί δέ; πεπιστευκέναι; Γορ. Ἐγωγε. Σωκ. Πότερον οὖν ταῦτα δοκεῖ σοι εἶναι μεμαθηκέναι καὶ πεπιστευκέναι, καὶ μάθησις καὶ πίστις, ἡ ἄλλο τι; Γορ. Οἴμαι μὲν ἔγοιγε, ὃ Σώκρατες, ἄλλο. Σωκ. Καλῶς γάρ οἶστε γνώση δὲ ἐνθένδε εἰ γάρ τις σε ἔρσιτο, ἀρ' ἔστι τις, ὃ Γοργία, πίστις φευδής καὶ ἀληθής; φαίνεται, ὡς ἐγρύματι. Γορ. Ναι. Σωκ. Τί δέ; ἐπιστήμη ἔστι φευδής καὶ ἀληθής; Γορ. Οὐ δῆτα. Σωκ. Δῆλον γάρ οὖν δέ τι οὐ ταῦτα ἔστιν. Γορ. Ἀληθή λέγεις. Σωκ. Ἀλλὰ μήν οἱ τέ γε μεμαθηκότες πεπεισμένοι εἰσὶ καὶ οἱ πεπιστευκότες. Γορ. Ἐστι ταῦτα. Σωκ. Βούλει οὖν δύο εἰδή θῶμαν πειθοῦς, τὸ μὲν πίστιν παρεχόμενον ἀνευ τοῦ εἰδέναι, τὸ δὲ ἐπιστήμην; Γορ. Πάνυ γε. Σωκ. Ποτέρον οὖν ἡ ρήτορική πειθὸς ποιεῖ ἐν δικαστηρίοις τε καὶ τοῖς ἄλλοις δικαίοις, περὶ τῶν δικαίων τε καὶ ἀδίκων; ἐξ ἣς τὸ πιστεύειν γίγνεται ἀνευ τοῦ εἰδέναι, ἡ ἐξ ἣς τὸ εἰδέναι; Γορ. Δῆλον δήπου, ὃ Σώκρατες, δέ τι ἐξ ἣς τὸ πιστεύειν. Σωκ. Ἡ ρήτορικὴ ὅρος, ὃ Γοργία, οἵς ἔσται, πειθοῦς δημιουργός ἔστι πιστευτικής,³ ἀλλ' οὐ διδασκαλικής, περὶ τὸ δίκαιον τε καὶ ἀδίκον. Γορ. Ναι. Σωκ. Οὐδὲ ὅρος διδασκαλικὸς ὁ ρήτωρ ἔστι δικαστηρίων τε καὶ τῶν ἄλλοις δικαίοις δικαίων τε πέρι καὶ ἀδίκων, ἀλλὰ πιστικὸς⁴ μόνον. Οὐ γάρ δήπου δικαίου γ' ἀν δύνατο τοσοῦτον ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ διδάξει οὕτω μεγάλα πράγματα. Γορ. Οὐ δῆτα.

§ 9, 2. Ίθι δὴ καὶ τόδε.) Ἄρχεται
» ἐντεῦθεν τὴν πειθὴν διατρέειν εἴς τε τὴν
» πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικὴν.
» ἔστι δὲ προτίθεναι καὶ τὴν ἀπὸ τῶν

» κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον Τὰ τῷ αὐτῷ ίσα,
» καὶ ἄλλοις ίσα.» ΣΧ. — 3. Πιστευτ.)
» ίσαι γ.ο. «πιστικής.» — 4. Πιστικός.)
» Ηροειδέου τὴν καὶ ὑφ' ἑτέρων παρα-

§ 40. Σωκ. Φέρε δὴ, ἴδωμεν τί ποτε καὶ λέγομεν περὶ τῆς ῥητορικῆς. Ἐγὼ μὲν γάρ τοι οὐδὲ αὐτὸς πω δύναμαι² κατανοῆσαι ὅτι λέγω. Ὅταν περὶ ἱατρῶν αἰρέσεως³ ἢ τῇ πόλει ἔνδιλογος, ἢ περὶ υχυπηγῶν, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημιουργικοῦ ἔθυμος, ἄλλό τι ἢ τότε ὁ ῥητορικὸς οὐ συμβουλεύεται; δῆλον γάρ ὅτι ἐν ἑκάστῃ αἰρέσει τὸν τεχνικώτατον δεῖ αἱρεῖσθαι οὐδὲ ὅταν τειγῶν περὶ οἰκοδομήσεως, ἢ λιμένων κατασκευῆς, ἢ νεαρίων, ἀλλ’ οἱ ἀρχιτέκτονες· οὐδὲ αὖ δέখεται στρατηγῶν αἰρέσεως πέρι, ἢ τάξεως τινὸς πρὸς πολεμίους, ἢ χωρίων καταλήψεως, συμβουλὴ ἢ, ἀλλ’ οἱ στρατηγικοὶ τότε συμβουλεύουσιν, οἱ ῥητορικοὶ δὲ οὐ· ἢ πῶς λέγεται, ὡς Γοργία, τὰ τοιαῦτα; Ἐπειδὴ γάρ αὐτὸς τε φῆς ῥήτωρ εἶναι καὶ ἄλλους ποιεῖν ῥητορικούς, εἴ εἶχει τὰ τῆς σῆς τέχνης πάρα αὖ πυνθάνεσθαι. Καὶ ἐμὲ νῦν νόμισον καὶ τὸ σὸν σπεύσειν. Ιστις γάρ καὶ τυγχάνει τις τῶν ἔνδον δύτων μαθητής σευ βουλέμενος γενέσθαι· οὐς ἐγώ τινας σχεδὸν καὶ συχνάς αἰσθάνομαι, εἰ τις αἰσχύνεται ὃν σε ἀνερέσθαι· ὑπὲρ ἐμοῦ οὖν ἀνερωτώμενος νόμισον καὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἀνερωτᾶσθαι. Τι ἡμῖν, ὡς Γοργία, ἔπειτα, ἐάν σοι συνῶμεν; περὶ τίνων τῇ πόλει συμβουλεύειν οἵοι τε ἐσόμεθα; πότερον περὶ δικαίου μόνου καὶ ἀδίκου, ἢ καὶ περὶ ὧν νῦν δὴ Σωκράτης ἔλεγε; Πειρῶ σύν αὐτοῖς ἀποκρίνεσθαι. Γορ. Ἀλλ’ ἐγώ σοι πειράστομαι, ὡς Σώκρατες, σκηνῶς ἀποκαλύψαι τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν ἀπασαν· αὐτὸς γάρ καλῶς ὑφηγήσοι. Οἰσθα γάρ δῆπου δέτι τὰ νεώρια ταῦτα, καὶ τὰ τείχη τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὴν τῶν λιμένων κατασκευὴν, ἐκ τῆς Θεμιστοκλέους συμβουλῆς γέγονε, τὰ δὲ ἐκ τῆς Περικλέους, ἀλλ’ οὐκ ἐκ [τῆς] τῶν δημιουργῶν.⁴ Σωκ. Λέγεται ταῦτα, ὡς Γοργία, περὶ Θεμιστοκλέους· Περικλέους δὲ καὶ αὐτὸς θίκουσα⁵ ὅτε συνεβούλευεν ἡμῖν περὶ τοῦ δικὸς μέσου τείχους.⁶ Γορ. Καὶ ὅταν γέ τις αἱρεστεῖ ἢ ὡς δὴ σὺ ἔλεγες, ὡς Σώκρατες, ὄρας δέτι οἱ ῥήτορες ταῦτα·

νεθεῖται γραφήν, ἀντὶ τοῦ «πειστικός.»

§ 10, 2. Οὐδὲ αὐτὸς πω δύναμαι.)

• Εαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμβυράμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνομοτίχην προσκαλέσηται· ΣΧ.

— 3. Περὶ ἱατρῶν αἰρέσεως.) Παραβεβλήκετε τοῦτο οἱ πρὸ ἐμοῦ οἰς Ξενοφῶν (Ἀπομ. Δ, II, § 5) καὶ Σεράθ. (σελ. 181) λέγοντες περὶ τῆς αἱρέσεως. — 4. Οὐκ ἐκ τῆς τῶν δημιουργῶν.) Εξ ΕΔ, προσέθυντα τὸ πρῶτον ζωθρὸν. — 5. Περικλέους δὲ καὶ αὐτὸς θίκουσα.) «Σωκράτης νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς δικὸς τούτων δηλοῦντας» ΣΧ.

— 6. Περὶ τοῦ δικὸς μέσου τείχους.) «Διὸς τὸ μέσου τείχος λέγεται, δὲ καὶ ἄχρι νῦν ἐπτινὸν ἐν τῇ Ἑλλάδι. Εὐ τῇ Μουνυχίᾳ γάρ ἐπολησε καὶ τὸ μέσον τείχος, τὸ μὲν βόλλου ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φαληρα, τοῦ, εἰ τὸ ἐν καταβήθειν, τὸ ἄλλο ὑπηρετοῦ ὄχοι πολλοῦ» ΣΧ. Λαζαροκρατίων δὲ αὗτοις: «Διὸς μέσου τείχος . . . τριῶν δύτων τείχων ἐν τῇ Ἀστικῇ . . . τοῦ τε βόλλου καὶ τοῦ καθίου καὶ τοῦ Φαληραῖου, διὰ μέσου τούτων ἐλέγετο τὸ νότιον αὖ μητρογενεῖς καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ.»

φορές είσιν οι συμβουλεύοντες καὶ οἱ νικῶντες τὰς γυνάμας περὶ τούτων. Σωκ. Ταῦτα καὶ θαυμάζων, ὁ Γοργίας, πάλαι ἐρωτῶ, ἃτις ποτὲ ἡ δύναμις ἔστι τῆς ῥητορικῆς δικαιονία γάρ τις ἔμοιγε καταφίνεται τὸ μέγεθος οὗτο σκοποῦντι.

§ 11. Γορ. Εἰ πάντα γε εἰδεῖν, ὁ Σώκρατες, ὅτι, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἀπάστας τὰς δυνάμεις συλλαβόουσα ύπ' αὐτῇ ἔχει μέγα δέ σοι τεκμήριον ἐρῶ. Πολλάκις γάρ τοῦτο ἔγωγε μετά τοῦ ἀδελφοῦ² καὶ μετά τῶν ἄλλων ιατρῶν εἰσελθὼν παρά τινα τῶν καμνόντων οὐχὶ ἐθέλοντας³ φάρμακον πιεῖν, ἢ τεμεῖν ἢ κακοῖς παρασχεῖν τῷ ιατρῷ, σὺ δυναμένου τοῦ ιατροῦ πεῖσαι, ἐγὼ ἔπειτα, οὐκ ἄλλη τέχνῃ τῇ ῥητορικῇ. Φημὶ δὲ καὶ εἰς πόλιν, ὅπη βούλει, ἐλθόντας ῥητορικὸν ἄνδρα καὶ ιατρὸν, εἰ δέοι λόγῳ διαγωνίζεσθαι ἐν ἐκκλησίᾳ ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ ἔυλλόγῳ,⁴ ὅπότερον δεῖ αἰρεθῆναι, βίτροις ἢ ιατρὸν, σύδαροις ἢ φανῆναι τὸν ιατρὸν,⁴ ἄλλα αἴρεθηναι ἢ τὸν εἰπεῖν δύνατὸν, εἰ βούλοιτο. Καὶ εἰ πρὸς ἄλλουν γε δημιουργὸν ἐντικοῦν ἀγωνίζοιτο, πείσειεν ἢν αὐτὸν ἐλέσθαι ὁ ῥητορικὸς μάλλον ἢ ἄλλος ὄστισσον. Οὐ γάρ ἔστι περὶ ὅτου οὐκ ἢν πιθανότερον εἴποι ὁ ῥητορικὸς ἢ ἄλλος ὄστισσον τῶν δημιουργῶν ἐν πλήθει. Ἡ μὲν οὖν δύναμις τοσαύτη ἔστι καὶ τοιαύτη τῆς τέχνης. Δεῖ μέντοι, ὁ Σώκρατες, τῇ ῥητορικῇ χρῆσθαι, ὥσπερ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀγωνίᾳ. Καὶ γάρ τῇ ἄλλῃ ἀγωνίᾳ σὺ τούτου ἔνεκα δεῖ πρὸς ἀπαντάς γρῆσθαι ἀνθρώπους, ὅτι ἔμαχέ τις πυκτεύειν τε καὶ παγκρατιάζειν καὶ ἐν ἀπλοῖς μάχεσθαι, ὥστε κρείττον εἶναι καὶ φίλων καὶ ἔγχρων, οὐ τούτου ἔνεκα τοὺς φίλους δεῖ τύπτειν, οὐδὲ κεντεῖν τε καὶ ἀποκτινύναι. Οὐδέ γε μά Δία, ἐάν τις εἰς παλαιστρὴν φοτήσας, εἴ ἔγει τὸ σῶμα, καὶ πυκτικὸς γενόμενος, ἔπειτα τὸν πατέρα τύπτῃ καὶ τὴν μητέρα, ἢ ἄλλου τινὰ τῶν σίκειον ἢ τῶν φίλων, οὐ τούτου ἔνεκα δεῖ τοὺς παιδοτρίβας, καὶ τοὺς ἐν τοῖς ὀπλοῖς διδάσκοντας μάχεσθαι, μισεῖν τε καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων. Εκεῖνοι μὲν γάρ παρέδοσαν ἐπὶ τῷ δικαίῳ γρῆσθαι τούτοις πρὸς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀμυνομένους, μὴ ὑπάρχοντας· οἱ δὲ μετατρέψυτες γρῦνται τῇ ισχύΐ καὶ τῇ τέχνῃ οὐκ ὀρθῶς. Οὔκουν οἱ διδάσκοντες πουντοί οὐδὲ ἢ τέχνη οὕτε αἰτία οὔτε πουντά τούτου ἔνεκά ἔστιν, ἀλλ' οἱ μὴ γρώμενοι, οἵμαι, ὀρθῶς. Ό αὐτὸς δὴ λόγος καὶ περὶ τῆς ῥητορικῆς. Δυνατὸς μὲν γάρ πρὸς ἀπαντάς ἔστιν ὁ ῥήτωρ καὶ περὶ παντὸς λέγειν, ὥστε

§ 11, 2. Μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ) Ἐροστήσιον γάρ καὶ ἀνωτέρω οὐχ ἀπεῖδεν διεκ-
κού, οὐ φθάσεις ἔμνημόνευσεν ὁ Ηλέτων. τοῦ ξ. — 4. Οὐδαμόν ἀν-φανῆναι
— 3. Εὐλλόγοι) Ἐξ ΕΔ, ΔΤ, συλλόγων τὸν ιατρόν.) "Επιθει τὰς ἀνωτέρω,

πιθανώτερος εἶναι ἐν τοῖς πλήθεσιν ἔμβραχοῖς περὶ δύον ἀνθεληταῖς ἀλλ' οὐδέν τι μᾶλλου τούτου ἐνεκά δεῖ οὔτε τοὺς ἕκτερούς τὴν δόξαν ἀφαιρεῖσθαι, διὰ δύναμιντο ὅγε τοῦτο ποιῆσαι, οὔτε τοὺς ἄλλους δημιουργούς, ἀλλὰ δικαίως καὶ τῇ ὁπτορικῇ χρῆσθαι, ὡς περ καὶ τῇ ἀγωνίᾳ. Εὖ δέ, οἷμαι, ὁπτορικὸς γενόμενός τις, κατὰ ταύτη τῇ δυνάμει καὶ τῇ τέχνῃ ἀδικῆ, οὐ τὸν διδάξαντα δεῖ μισεῖν τε καὶ ἐκβάλλειν ἐκ τῶν πόλεων ἐκεῖνος μὲν γάρ ἐπὶ δικαίῳ γρείᾳ παρέδωκεν, ὃδε ἐναυτίως χρῆται. Τὸν δὲ οὐκ ὄρθως χρώμενον μισεῖν δικαιον καὶ ἐκβάλλειν καὶ ἀποκτινύναι, ἀλλ' οὐ τὸν διδάξαντα.

§ 12. Σωκ. Οἰμοι, ὁ Γοργία, καὶ σὲ ἔμπειρον εἶναι πολλῶν λόγων καὶ κακίωρακέναι εὐαύτοις τὸ τοιόνδε, διὰ οὐ δικτίως δύναται οἱ συνθρόποι, περὶ τοῦ ὃν ἐπιχειρήσασι δικλέγεσθαι, διορισάμενοι πρὸς ἄλληλους καὶ μαθίσαντες καὶ διδάξαντες ἔχοτας, σύνῳ δικλέγεσθαι τὰς συγουσίας ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ ἀμφισβητήσωσι, καὶ μὴ φῆ ὃ ἔτερος τὸν ὄρθως λέγειν ἢ μὴ σαφῶς, γιγλεπτινούσι τε καὶ κατὰ φθόνον σίενται τὸν ἔχοταν λέγειν, φιλονεικοῦντες,⁴ ἀλλ' οὐ ζητοῦντες τὸ προκείμενον ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἔνιοι γε τελευτῶντες αἰσχυσταὶ ἀπεκλιάτανται, λαϊδοργήσαντες το καὶ εἰπόντες καὶ ἀκούσαντες περὶ σφῶν αὐτῶν τοιωτά, οἷα καὶ τοὺς παρόντας ἀγθετοῦντες ὑπέρ σφῶν αὐτῶν, διὰ τοιούτων ἀνθρώπων τῇσισαν ἀκροαταὶ γενέσθαι. Τοῦ δὴ ἐνεκά λέγω ταῦτα; διὰ γάρ οἱ Δοκεῖς σὺ οὐ πάνυ ἀκοίουνται λέγειν σύδε ἔνυμφων αἰς τοπερῶντον ἔλεγες περὶ τῆς ὁπτορικῆς. Φοβοῦμαι δὲν διελέγχειν σε, μὴ με ὑπολάβῃς οὐ πρὸς τὸ πρᾶγμα φιλονεικοῦντα λέγειν, τοῦ καταφυγίας γενέσθαι, ἀλλὰ πρὸς σέ. Εγὼ δέν, εἰ μὲν καὶ σὺ τὸν ἀνθρώπων ὄντερο καὶ ἐγώ, τὸδέως δέν σὲ διερωτήσων εἰ δὲ μή, ἐφήνη ἄν. Καὶ δέ τίνων εἰμί; τῶν τὸδέως μὲν δέν ἔλεγχούσαν, εἴ τι μὴ ἀληθές λέγοιμι, τὸδέως δὲν ἔλεγχάντων, εἴ τις τι μὴ ἀληθές λέγοι, οὐκ ἀηδέστερον μέντος ἄν ἔλεγχούσαν τὴν ἐσημειώθεντα εἰ; τὰς Ξενοράντος Ἀπομνημονίας (Δ, ΙΙ, § 52). — 5. Ἐμβραχοῦ) «Ἐμβραχοῦ, συντόμως καὶ οἷον» ἐν βραχεῖ φοιτεῖν ἡ Τίμαιος. Οὐ δὲ σχολιαστὴς ἐθάρες μὲν τιγρῆς ἐν δὲ τῷ Πλάτωνος Θεάγει (σελ. 127) οὗτοις ἐξηγήσαστο, «Οπέρ ἀνείποι τις εὐχερῶς εἰς» πετεῖ ἐθέλων, η ἀπλῶς, τοῦτο «Ἐμβραχοῦ» λέγεται. «Ἐμβραχοῦ οὖν, συντόμως» καὶ ἀπλῶς. Τιτεροῦντος ἐν τῷ Κατά Λαογριστοφάντα. «Οἶδε γάρ αὐτῷ θεόδοτον μέντοι ἀδειαν καὶ πράτεων καὶ γράφειν» ὅτι ἐν ἐμβραχοῦ βούληται. Λαογριστοφάντης Θεαρεούριακόντως (390),

» Ποῦ δὲ οὐχὶ διαβεβήη, διότι περ

» ἔμβραχον

» Εἰτί τετατι καὶ τραγῳδοὶ καὶ

» χοροῖς;

» Κρατήνος ἀλεπού,

» Ἐδει παρέχειν δέ τις εἴξατε

» ἔμβραχον. «

§ 12, 2. «Η μὴ σαφῶς.) η τῇ τὸν ἔτερον ἀταρῶς λέγειν. «Ορθῶς περὶ τὴν» διάνοιαν, σαρδῶς περὶ τὴν ψράζιν.» 88. — 3. Κατὰ φθόνον οἴνται κτλ.) «Ἄπεις τὸν ἔτερον οἴνται φθόνοντας ἔχοτοι λέγειν. — 4. Φιλονεικοῦντες... ξηρούς τες) ΗΔ, ΑΤ, φύλαξιοντας ξηρεύεται.

λογέαντων μεῖζου γάρ αὐτὸς σύγχρην τίχουμαι, ἕστιορ μεῖζου ἀγαθόν εἶτιν αὐτὸν ἀπαλλαγῆναι κακοῦ τοῦ μεγίστου ἡ ἄλλον ἀπαλλάξαι. Οὐδὲν γάρ οἷμαι τοσοῦτον κακὸν εἶναι αὐθιρώπῳ, ὃσον δόξα φευδής περὶ ὧν τυγχάνει νῦν ἡμῖν ὁ λόγος ὦν. Εἰ μὲν οὖν καὶ σὺ φῆς τοιοῦτος εἶναι, διαλεγώμενα εἰ δέ δοκεῖ⁶ χρῆναι εὖν, ἔνομεν ἦδη χαίρειν, καὶ διαλύωμεν τὸν ξύλλογον. Γορ. Άλλα φημὶ μὲν ἔγωγε, ὡς Σώκρατες, καὶ αὐτὸς τοιοῦτος εἶναι, οἷον σὺ ὑφηγή· Ἰσως μέν τοι χρῆνται ἐνοεῖν καὶ τὸ τῶν παρόντων. Πάλαι γάρ τοι, πρὶν καὶ ψῆφος ἐλθεῖν, ἐγὼ τοῖς παροῦσι πολλὰ ἐπεδειξάμην, καὶ νῦν Ἰσως πορρῷ ἀποτενῶμεν, τὸ διαλεγώμενα. Σκοπεῖν οὖν χρὴ καὶ τὰ τούτων, μή τινας αὐτῶν κατέχωμεν βουλομένους τι καὶ ἄλλο πράττειν.

§ 13. Χαίρ. Τοῦ μὲν Νερύβου, ὡς Γοργία τε καὶ Σώκρατες, αὐτοὶ ἀκούετε τούτων τῶν ἀνθρώπων βουλομένων ἀκούειν εάν τι λέγητε. Εὔκοιτο δ' οὖν καὶ αὐτῷ μή γένοιτο τοσαύτη ἀσχολία, ὥστε τοιούτων λόγων καὶ σύτω λεγομένων ἀφεμένῳ προύργιατερόν⁷ τι γενέσθαι ἄλλο πράττειν. Καλ. Νὴ τοὺς Νεοὺς, ὡς Χαιρεψῶν, καὶ μὲν δὴ καὶ αὐτές, πολλοῖς ἦδη λόγοις παραγενόμενος, οὐκ οἴδ' εἰ πώποτε ἡσθητοί οὕτως ὥσπερ νυνὶ ὥστ' ἔμοιγε, καὶ τὴν ἡμέραν μόλιν εἴθειτε διαλέγεσθαι, γχριεῖσθε. Σωκ. Άλλα μήν, ὡς Καλλίκλεις, τό γ' ἔμδυν οὐδὲν κωλύει, εἴπερ ἐθέλοι⁸ Γοργίας. Γορ. Αἰσχρὸν δὴ τολοιπόν, ὡς Σώκρατες, γίγνεται, ἐμέ γε μή ἐθέλειν, καὶ ταῦτα αὐτὸν ἐπαγγειλάμενον⁹ ἐρωτᾷν δὲ τις βούλεται. Άλλ' οὐδὲ δοκεῖ τούτοις, διαλέγου τε καὶ ἐφώτα δὲ τι βούλει. Σωκ. Ακούεις δὴ, ὡς Ι'οργία, ὁ Ναυμάχω ἐν τοῖς λεγομένοις ὑπὸ σοῦ. Ἰσως γάρ τοι, σοῦ ὄρθως λέγοντος, ἐγὼ οὐκ ὄρθως ὑπολαμβάνω. Ρητορικὸν φῆς ποιεῖν¹⁰ οἵστις τὸ εἶναι, εάν τις βούληται πάρα σοῦ μανθάνειν; Γορ. Ναι. Σωκ. Οὐκοῦν περὶ πάντων, ὥστ' ἐν δχλῷ πιθανὸν εἶναι, σὺ διδάσκειτα, ἄλλα πείθειτα; Γορ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκ. Ἐλεγες τοίνυν δὴ στις καὶ περὶ τοῦ ὑγιεινοῦ τοῦ ιατροῦ πιθανώτερος ἔσται δὲ φίτωρ. Γορ. Καὶ γάρ ἐλεγον, ἐν γε δχλῷ. Σωκ. Οὐκοῦν τὸ ἐν δχλῷ τοῦτό εἶτιν εὐ τοῖς μή εἰδόσιν; οὐ γάρ δὴ που ἔγε τοῖς εἰδόσι τοῦ ιατροῦ πιθανώτερος ἔσται. Γορ. Α-

— 5. Δόξα φευδής.) Κατ' αἰτιατικὴν ἐχρήν λέγεσθαι, «Δόξαν φευδῆ», διὰ τὸ προηγητιμενού ἀιτισθεμένων εἶναι Νερύπατεύοι δὲ ἀν τὸ δοκοῦν ἀσύντακτον, προσπαχουόμενον τὸ Ἐστὶ φίται, ὡς ἀτημειώσατο δὲ Ἐ. — 6. Εἰ δὲ δοκεῖ.) Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, εἰ δὲ καὶ δοκεῖ. — 7. Ισως μὲν τοι χρῆν.) Ανέστικεν δὲ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διαλέξιν αἰτιάτων δὲ τοὺς πι-

» ρόντας πανούργως, ὡς οὐκ ἀνεξουμένος. — 8. ΣΧ.

§ 13, 2. Ηρούργιατερον.) «Προτιμώτερον.» ΣΧ. — 3. Ἐθέλοι) ΔΓ, ἐθέλει.

— 4. Καὶ ταῦτα αὐτὸν ἐπαγγειλάμενος) καὶ τοῦτα, ἐπειδὴ αὐτὸς ἐγώ, μηδενὸς ἑτέρου με προκαλέσαντος, ἐπιγράψαμεν κτλ. — 5. Προτορικὸν φῆς ποιεῖν.) «Ἐν τοῖς τοῖς δι πρότος ἐι τοῖς φύσεσι τοῖς ἀ-